श्रीः

पातंजलदर्शनम्

(ऋतंभराप्रज्ञाप्रापकम्)

चितिशक्तेर्वृत्तिसारूप्यनिवृत्तौ कैवल्यसिद्धिप्रापकं च

PATANJALA DARSANAM

With a free rendering in Tamil.

BY

C. A. Subrahmanya Iyer.

First Edition.

Printed at the Sourashtra Press, Madura.

1932.

ॐ

उपोद्घातः

मनो हि द्विविधं प्रोक्तं शुद्धं चाशुद्धमेव च
अशुद्धं कामसंकल्पं शुद्धं कामविवर्जितम् ॥ १ ॥
मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः
बन्धाय विषयासक्तं मुक्त्यै निर्विषयं स्मृतम् ॥ २ ॥
यतो निर्विषयस्यास्य मनसो मुक्तिरिष्यते
तस्मान् निर्विषयं नित्यं मनः कार्यं मुमुक्षुणा ॥ ३ ॥
निरस्तविषयासंगं संनिरुद्धं मनो हृदि
यदा यात्युन्मनीभावं तदा तत् परमं पदम् ॥ ४ ॥
तावदेव निरोद्धव्यं यावद्धृदि गतं क्षयम्
एतज्ज्ञानं च मोक्षं च अतोन्यो ग्रन्थविस्तरः ॥ ५ ॥

1. இவ்வுலகத்தின்கண், 200 கோடி ஜனங்களும், 2000 வித பாஷைகளும் இருந்தபோதிலும், சம்ஸ்க்ருத பாஷையிலுள்ள சில அபூர்வ விசேஷங்கள் வேறு எந்தபாஷையிலும் கிடைக்கக் கூடியதாயில்லை. ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்குக் கீர்வாணம் அல்லது தேவ பாஷை யென்று பெயர். வேதத்திலுள்ள ஸ்வரங்கள் மாதிரி, வேறு எவ்விடத்திலாவது ஸ்மரிக்கமுடியுமா? உலகத்திலுள்ள மதங்களெல்லாம் ஆர்யமதங்களுக்குப் பிந்தினவைகளென்று ருஜுக்கொடுக்க முடியுமானால் உலகத்திற்கே பெரிய உபகாரம் செய்ததாக ஏற்படும். அந்த ஆர்யமதத்திலும் இந்தியாவில் 250 வேறுபாடுகள் இருக்கின்றனவென்றால் அவைகளில் எது உண்மையானது என்று தீர்மானம் செய்யவேண்டியதும் அவச்யமாக ஏற்படுகிறது. உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க எது சரியானவழியென்று தெரிந்தாலல்லவோ நம்முடைய கார்யம் கைகூடும். சற்று யோஜிப்போமேயானால் புத்திசா

ஷிகளுக்குப் புலப்படக்கூடிய விஷயமே யொழிய, முடியாத கார்யமில்லை. ஆஸ்திகர்களும், வேதத்தின் உண்மையை அறியவேண்டுமென்று கருதுகிற எந்த மனுஷ்யனும் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் இரண்டு உண்டு. (1) ப்ராணாயாமம் இல்லாத வைதிககர்மா ஒன்றாவது கிடையாது. (2) பதஞ்சலியோக தர்சனத்தில் 1ம்பாதம் 48 வது சூத்திரத்தில் உண்மையைக்கண்டுபிடிக்க வேண்டிய மார்க்கமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், அது விஷயத்தைப்பற்றி உலகத்தார் அறியும் பொருட்டு இந்தப்புஸ்தகம் எழுதப்படலாயிற்று.

2. தற்காலத்தில் ஆர்யமதத்திலுள்ள பல கிரந்தங்களில் பகவத் கீதையின் பிரசாரம் அதிகமாயிருக்கிறபடியாலும், அதில் சொல்லியிருக்கிற வார்த்தைகளில் எல்லோருக்கும் அதிக ச்ரத்தையிருக்கிறபடியாலும், அதில் 16 வது அத்தியாயத்தில் 23, 24 வது ஸ்லோகங்களாகிற கடாசி இரண்டு ச்லோகங்களில் அடங்கியிருக்கிற உபதேசத்தையனுஸரித்துப் ப்ரக்ருத விஷயத்தைப் பற்றின, யோகசாஸ்திரத்தை யவலம்பித்து விசாரணை செய்ய வேண்டிய அவகாசம் ஏற்படுகிறது. மேலும் கீதாசாஸ்த்திரம் வேதவ்யாஸரால் வரையப்பட்ட க்ரந்தம். அந்த வேதவ்யாஸர் பதஞ்ஜலி யோக தர்சனத்திற்கும் பாஷ்யம் எழுதினவராயிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட தர்சனத்தில் 1ம் பாதம், 48 வது சூத்திரத்தில் உண்மையைக் கண்டு பிடிக்க மார்க்கம் கூறியிருக்கிறபடியாலும், அந்த சூத்திரத்தை அவலம்பித்தே, பவபூதி உத்தரராமசரித்திரத்தில், आविर्भूत ज्योतिषां ब्राह्मणानां...என்று எழுதியிருக்கிறபடியாலும், ஷை விஷயங்களுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதாகத் திண்ணம் உண்டாகிறது.

3. மேலும், பம்பாய் டாக்டர் வசந்த் ஜி ரீலீ என்பவர் 1929ம் ௵ 2-ம் பதிப்பாய் வெளியிட்டிருக்கிற, Mysterious, Kundalini (மிஸ்டீரியஸ் குண்டலினீ) என்ற புஸ்தகத்தில் 14 முதல் 24 வரை உள்ள பக்கங்களை ஒவ்வொருவனும் கவனிக்கவும். மேற்கத்து படிப்பில் மூளை, நரம்பு, வகையறா விஷயங்களைப்பற்றி இன்னும் தெரியவராத அபூர்வமான ரஹஸ்யங்களெல்லாம் முன்னிருந்த ஆர்ய ரிஷிகளுக்கு அநுபோக ஸித்தமாயிருந்த தென்று

எழுதியிருக்கிறார். ஷை புஸ்தகம் மேற்க்கத்தியப் படிப்புப்படித்த ஒரு டாக்டர் எழுதியிருக்கிற படியாலும், ஷை புஸ்தகத்திற்கு முகவுரை ஷையரின் குருவாகிய சீமையில் பெரிய இங்கிலீஷ் டாக்டர் (ஒப்புக்கொண்டு) எழுதியிருப்பதாலும், இங்கிலீஷ் வாசித்திருக்கிற நம்முடைய தேசத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு விசேஷ நம்பிக்கை யுண்டாவதற்கு ஆஸ்பத மாகும். ஷை புஸ்தகம் மேற்கு தேசங்களில் அதிக குதூஹலத்தை உண்டுபண்ணி யிருக்கிறது.

4. இது நிற்க, வட அமேரிக்காவில் ஹட்ஸன் என்னும் நதிக்கரையில், ந்யாக், என்னும் ஊரில் ஒரு ஆச்ரமம் ஏற்படுத்தி, அதற்கு 1000 ஏகர் நிலங்களுக்குமேல் தபோவனத்திற்கு, விட்டிருக்கிறார்கள். வேத ஆராய்ச்சிக்காக ந்யூ யார்க் என்னும் ராஜதானியில் ந்யூ யார்க் டைம்ஸ் பில்டிங்ஸ் ஆபீஸில் 15 வது மாடியில், ஒரு கூட்டமும் ஏற்படுத்தி, வங்காளத்திலிருந்து வித்வான் ஜெ. ஸி. சட்டர்ஜி என்பவரையும் அழைத்துப்போயிருக்கிறார்கள். அச்சபையின் பிராஞ்சுகள் உலகத்தில் அநேக தேசங்களிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

5 பம்பாய் ராஜதானியில் புனாவுக்கும் பம்பாயிக்கும் நடுவில் லோவன்லா என்னும் ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து 1½ மைல் தூரத்தில், ஒருதபோவனம் ஏற்படுத்தி, ஜாதி வர்ணாச்ரம வ்யவஸ்தையை நீக்கி விட்டு, எல்லோரும் வந்து கற்றுக்கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்திருப்பதுடன் ஷை தபோவனத்தில் யோக மீமாம்ஸம் என்ற ஒரு ஜர்னலும், வருஷத்திற்கு நாலு புஸ்தகங்கள் வீதம் சென்ற 6-வருஷங்களாக ப்ரசுரம் செய்து வருகிறார்கள்.

6. சில வாரங்களுக்குமுன் சேதுபதி ஹைஸ்கூல் காம்பவுண்டில், ராமமூர்த்தியினுடைய சிஷ்யன், மண்ணிற்குள் 24-நிமிஷம்வரை மூடப்பட்டிருந்ததையும், பிறகு வெளியில் எடுத்து விசிறி வீசி ஷையானுக்கு ப்ரக்ஞை வந்ததையும், இவ்வூரில் சிலர் நேரிலும் பார்த்திருக்கலாம். சரித்திரமூலமாயநேகர்கள், நேரில் பரீக்ஷை காட்டின விவரங்களைப்பற்றியும், அநேகர் படித்திருக்கலாம்.

7. இப்படியெல்லாம் இருக்க, தென்னிந்தியாவில் எவர்களிடத்தில் இந்த ப்ராணாயாம சக்தி, குடிகொண்டிருக்க வேண்டியதோ

அவர்களிடம் இக்காலத்தில் இல்லாமல் போயிருப்பதை கவனிக்குமிடத்து, விஸனிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தப்புஸ்தகம் வெளியானபிறகாவது, ஈ வித்யை நம்முடைய நாட்டில் மறுபடி உஜ்ஜீவனம் ஆகவேண்டியது அவச்யம் என்றும் அதில் அதிகாரம் உடைய மனுஷ்யர்களுக்குச் சிரத்தையுண்டாகுமென்றும் நம்பி இந்தப்புஸ்தகம் எழுதப்படுகிறது. இனி விரிக்கில் வளரும். ஆகையால் சாஸ்திரத்தைச் சுருக்கிச்சொல்லுகிறேன்.

8. தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்று புருஷார்த்தங்கள் 4. அவைகளை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்று தமிழில் கூறுவார்கள். லௌகிகர்கள் இந்த 4 பதங்களுக்கும் அர்த்தம் கூட ஸரியானபடி தெரிந்துகொண்டதாக வெளிபாகவில்லை. தத்வ நிச்சயபுத்தி யில்லாதவனுக்கு சாஸ்திரங்களினால் யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை. மோக்ஷம் என்பது பரம புருஷார்த்தம். அது விஷயத்தை விவரணம் செய்யவே அனுகூலமாயுள்ள ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாசங்கள், புராணங்கள், சூத்திரங்கள், சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரி பேதத்திற்கு தக்கவாறு அவைகளில் அவலம்பனமும் ஏற்படும். வேதோப ப்ருஹ்மணத்திற்காகவே வால்மீகி ராமாயணம் ஏற்பட்டது. வேதத்தையும். சாஸ்திரங்களையும் உபப்ருஹ்மணம் செய்ய, பாரதம் ஏற்பட்டது ராமாயணக்கதையும், பாரதக்கதையும், அனுலோமப் பிரதிலோமங்களாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று விவரமாய் எடுத்து காட்ட முடியும். ஈ வால்மீகி ராமாயணத்தையெடுத்துப் ப்ரஸங்கம் செய்ய வாரம்பித்தால், யோகசாஸ்திரத்தையே மூர்த்தீகாரமாய் அலங்கரித்திருப்பதுபோல் காணப்படும். இம்முகவுரையில் அதைப்பற்றி விஸ்தரிக்க இடமில்லை.

9. விக்ஞான ஸஹிதமான ஞானமில்லாமல் ஈ மோக்ஷத்தையடைய முடியாது. ஈ விக்ஞானமென்ற ஸ்வானுபூதிஞானம், யோகமன்னியில், லபிக்காது. மனுஷன் ஸாதாரணமாயிருக்கிற நிலைமைக்கு, வ்யுத்தானதசை யென்று பெயர். சித்தவ்ருத்தி நிரோதம் செய்தால், அந்த அவஸ்தைக்கு ஸமாதி யென்று பெயர். ஈ யோகம் என்னும் ஸமாதி இருவகைப்படும். (1) பாஹ்ய வ்ருத்தி

நிரோதம் என்ற ஸபீஜ ஸமாதி அதாவது ஸம்ப்ரக்ஞாத ஸமாதி (2) ஆந்தர வ்ருத்தி நிரோதமென்ற நிர்பீஜ ஸமாதி அல்லது அஸம்ப்ரக்ஞாத ஸமாதி.

10. ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் என்று குணங்கள் மூன்று. ஷை குணங்களின் பரிணாமங்கள் வ்ருத்திகள் எனப்படும். ரஜஸ், தமஸ் இரண்டுகளையும் நிரோதம் செய்தால் ஸம்ப்ரக்ஞாத ஸமாதி என்று சொல்லப்படும் ஸத்வகுணத்தையும் நிரோதம் செய்தால் அஸம்ப்ரக்ஞாத ஸமாதி என்று சொல்லப்படும்.

11. ஞானஸஹித யோகாங்காநுஷ்டானம் செய்து, வரவர, அசுத்திக்ஷயம் ஏற்பட்டு, ஞானதீப்தி ஏற்படும். ஞானம் பூர்ணமாய் விகஸிக்கும்போது விவேகக்கியாதி என்று பெயர். விவேகக்கியாதிக்கு நிர்விசார வைசாரத்யம் என்றும் பெயர். விவேகக்கியாதி வந்தபோது ஸபீஜ ஸமாதி ஏற்படும். அப்புறம் வ்யுத்தான தசையில் ஸித்திகள் ஏற்படும். அதீதாநாகத ஞானமும் உண்டாகும். ஸித்திகளுக்கு இடம் கொடாமல் நித்ய நிரந்தரப்ரயாஸத்திற்கு முயலுவனேயானால், ஸமாதிக்கு யாதொரு விக்கினமன்னியில், கைவல்யம், ஸுலபமாய் ஸித்திக்கும். கைவல்யஸித்தி ஏற்பட்ட பிறகு, ஸஹஜாவஸ்தை ஏற்படும். அதற்கு தர்மமேக ஸமாதி என்று பெயர். பிறகு அணிமாத்யஷ்டஸித்திகள், ஸ்வதஸ் ஸித்தமாய் ஏற்பட்டு, விதேஹ கைவல்ய ஸித்தியும் லபிக்கும்.

12. ஸித்தி மார்க்கமில்லாமல் முக்திமார்க்கம் கிடையாது. தேஹாத்ம புத்தியே அக்ஞானமென்றும், த்வைதம் என்றும் கூறப்படும். ஸத்வம், புருஷன் இரண்டுகளும் வேறு வேறு என்று ஸ்வாநுபூதி ஏற்பட்டபிறகு ஆத்மபாவ பாவனா நிவர்த்தி ஏற்படுமேயொழிய, அதற்குமுன் ஏற்படமாட்டாது.

13. அக்ஞான நிம்னமாய் பஹிர்முகப்பட்டு, விஷயபோக பலனைக்கொடுத்த சித்தம், விவேக நிம்னமாய், அந்தர்முகப்பட்டுக் கைவல்யபலத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாய் ப்பர்யவஸானம் ஏற்படும்.

E

14. புருஷன் த்ரஷ்டா. சித்தம் த்ருச்யம். (நிர்மாண சித்தம் ஒன்றேதான். அஸ்மிதா மாத்திரத்தினால் நானாத்வம் ஏற்படுகிறது). புருஷனுக்கு போக்த்ருத்வ ஸம்பாதனமே, த்ருச்யத்தின் ப்ரயோஜனம். சித்தத்திற்கு ஸ்வப்பிரகாசம் கிடையாது. சித்தம் ஜடம்.

15. புருஷன் அஸங்கன் ஸங்கல்பத்தினால், வாஸனை, ப்ராணஸ்பந்தம், ஸமீரணம், இவை ஜனித்து சிதி சக்தியினால் போகமும் அபவர்கமும் ஏற்படுகிறது. அனுலோம, ப்பிரதிலோமக் கிரமங்களால், க்ருதார்த்தமாயுள்ள, ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்களுடைய பரிணாமக்கிரமஸமாப்தி ஏற்படும்போது, சிதிசக்திக்கு வேலையற்றுப்போய் ஸ்வரூபப்பிரதிஷ்டை ஏற்படுகிறது. அதுவே கைவல்யம் எனப்படும் த்ருச்யவிலயம் ஏற்படும் மனோலயத்திற்கு கைவல்யமென்றும் முக்தி என்றும் பெயர்.

16. முகவுரையை ஸமாப்திபண்ணுமுன் சில ஆதாரங்களையும் கூறுகிறேன்.

नानुध्यायात् बहून् शब्दान् वाचोविग्लापनं हि तत् ॥ १ ॥

अधीत्य चतुरो वेदान् धर्मशास्त्राण्यनेकशः
ब्रह्मतत्वं न जानाति दर्वी पाकरसं यथा ॥ २ ॥

अन्वेष्टव्यं प्रयत्नेन मारुते ज्योतिरांतरम् ॥ ३ ॥

अप्रियस्य च पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥ ४ ॥

केचिदागमजालेन केचिन्निगमसंकुलैः
केचित्तर्केण मुह्यन्ति नैव जानंन्ति तारकम् ॥ ५ ॥

अनन्तपारं किल शब्दशास्त्रं अल्पं तदायु र्बहवश्च विघ्नाः
सारं ततो ग्राह्यमपास्य फल्गु हंसै र्यथा क्षीरमिवाम्बुमध्यात् ॥ ६ ॥

वेदशास्त्रपुराणानि सामान्यगणिका इव
एकैव शांभवीमुद्रा गुप्ता कुलवधूरिव ॥ ७ ॥

F

अन्तर्लक्ष्यं बहिर्दृष्टिः निमेषोन्मेषवर्जिता
एषा सा शांभवी मुद्रा वेदशास्त्रेषु गोपिता ॥ ८ ॥
अर्धोन्मीलितलोचनः स्थिरमना नासाग्रदत्तेक्षण
श्चन्द्रार्कावपि लीनतामुपनयन् निष्पन्दभावेन यः
ज्योतीरूपमशेषबीजमखिलं देदीप्यमानं परम्
तत्वं तत्पदमेति वस्तु परमं वाच्यं किमत्राधिकम् ॥ ९ ॥
दृष्टिःस्थिरा यस्य विना सदृश्यं वायुःस्थिरो यस्य विना प्रयत्नम्
चित्तं स्थिरं यस्य विनावलंबं स ब्रह्मतारांतरनादरूपः ॥ १० ॥
संकल्पमात्रकलनैव जगत्समग्रम्
संकल्पमात्रकलनैव मनोविलासः
संकल्पमात्रमतिमुत्सृज निर्विकल्प
माश्रित्य निश्चयमवाप्नुहि राम शांतिम् ॥ ११ ॥
ज्ञेयं सर्वं प्रतीतं च ज्ञानं च मन उच्यते
ज्ञानं ज्ञेयं समं नष्टं नान्यः पन्था द्वितीयकः ॥ १२ ॥
मनोदृश्यमिदं सर्वं यत्किंचित् सचराचरम्
मनसो ह्युन्मनीभावाद् द्वैतं नैवोपलभ्यते ॥ १३ ॥
ज्ञेयवस्तुपरित्यागात् विलयं याति मानसम्
मनसो विलये जाते कैवल्यमवशिष्यते ॥ १४ ॥
अनाहतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य यो ध्वनिः
ध्वनेरंतर्गतं ज्योतिः ज्योतिरंतर्गतं मनः
तन्मनो विलयं याति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १५ ॥

ओं तत् सत् सुब्रह्मण्य आर्यः (1—12—32.)

Printed at the Sourashtra Press, Madura:—1932. G

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	சூத்திரம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
D	7	6	படிக்	பட்டிருக்
4			32	24
,,			24	25
,,			15	26
9	5		प्रयोजाकम्	प्रयोजकम्
10	25		दशिन	दर्शिन
,,			शुद्धिपत्रिका	स्थाने
1	1	2	ஸா	சா
1	2	4	ரோத	நிரோத
5	31	7	என்று	என்றும்
3	38	1	அவம்பித்த	அவலம்பித்த
9	10	1	ஸக்ஷ்ம	ஸூக்ஷ்ம
12	25	4	அவகரசம்	அவகாசம்
16	1	5	சமாதியிள்	சமாதியின்
,,	6	3	III, 27	III, 47

श्रीः

॥ पातंजलदर्शनम् ॥

॥ १ समाधिपादः ॥

यस्त्यक्त्वा रूपमाद्यं प्रभवति जगतो ऽनेकधानुग्रहाय
प्रक्षीणः क्लेशराशिः विषमविषधरो ऽनेकवक्त्रस्सुभोगी ।
सर्वज्ञानप्रसूति र्भुजगपरिकरःप्रीतये यस्य नित्यम्
देवोऽहीशः स वोऽव्यात् सितविमलतनुर्योगदो योगयुक्तः ॥

अथ योगानुशासनम् ॥ १ ॥

योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ॥ २ ॥

तदा द्रष्टुः स्वरूपेऽवस्थानम् ॥ ३ ॥

वृत्तिसारूप्यं इतरत्र ॥ ४ ॥

वृत्तयःपंचतय्यः क्लिष्टाक्लिष्टाः ॥ ५ ॥

प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतयः ॥ ६ ॥

प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि ॥ ७ ॥

विपर्ययो मिथ्याज्ञानं अतद्रूपप्रतिष्ठम् ॥ ८ ॥

शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यो विकल्पः ॥ ९ ॥

अभावप्रत्ययालंबनावृत्तिः निद्रा ॥ १० ॥

अनुभूतविषयासंप्रमोषः स्मृतिः ॥ ११ ॥

अभ्यासवैराग्याभ्यां तन्निरोधः ॥ १२ ॥

तत्र स्थितौ यत्नोऽभ्यासः ॥ १३ ॥

स तु दीर्घकालनैरंतर्यसत्कारासेवितोदृढभूमिः ॥ १४ ॥

दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णस्य वशीकारसंज्ञा वैराग्यम् ॥ १५ ॥

तत्परं पुरुषख्याते गुणवैतृष्ण्यम् ॥ १६ ॥

वितर्कविचारानान्दास्मितारूपानुगमात्संप्रज्ञातः ॥ १७ ॥

विरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः संस्कारशेषोऽन्यः ॥ १८ ॥

भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानाम् ॥ १९ ॥

श्रद्धावीर्यस्मृतिसमाधिप्रज्ञापूर्वक इतरेषाम् ॥ २० ॥

तीव्रसंवेगानां आसन्नः ॥ २१ ॥

मृदुमध्याधिमात्रत्वात् ततोऽपि विशेषः ॥ २२ ॥

ईश्वरप्रणिधानाद्वा ॥ २३ ॥

क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः ॥ २४ ॥

तत्र निरतिशयं सर्वज्ञबीजम् ॥ २५ ॥

पूर्वेषामपि गुरुः कालेन अनवच्छेदात् ॥ २६ ॥

तस्य वाचकः प्रणवः ॥ २७ ॥

तज्जपस्तदर्थभावनम् ॥ २८ ॥

ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोऽप्यन्तरायाभावश्च ॥ २९ ॥

व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालब्धभूमिकत्वा
नवःस्थितत्वानि चित्तविक्षेपास्तेऽन्तरायाः ॥ ३० ॥

दुःखदौर्मनस्यांगमेजयत्व श्वासप्रश्वासा विक्षेपसहभुवः ॥ ३१ ॥

तत्प्रतिषेधार्थं एकतत्वाभ्यासः ॥ ३२ ॥

मैत्रीकरुणामुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषयाणाम्
भावनाताश्चित्तप्रसादनम् ॥ ३३ ॥

च्छर्दनविधारणाभ्यांवा प्राणस्य ॥ ३४ ॥

यवती वा प्रवृत्तिरुत्पन्ना मनसः स्थितिनिबन्धनी ॥ ३५ ॥

ोका वा ज्योतिष्मती ॥ ३६ ॥

राग विषयं वा चित्तम् ॥ ३७ ॥

स्वप्ननिद्राज्ञानालंबनं वा ॥ ३८ ॥

यथाभिमतध्यानाद्वा ॥ ३९ ॥

परमाणुपरमहत्वांतोऽस्य वशीकार: ॥ ४० ॥

क्षीणवृत्तेरभिजातस्येव मणेर्ग्रहीतृग्रहणग्राह्येषु
तत्स्थ तदञ्जनता समापत्ति: ॥ ४१ ॥

शब्दार्थज्ञानविकल्पैः संकीर्णा सवितर्का ॥ ४२ ॥

स्मृतिपरिशुद्धौ स्वरूपशून्येव अर्थमात्रनिर्भासा निर्वितर्का ॥ ४३ ॥

एतयैव सविचारा निर्विचारा च सूक्ष्मविषया व्याख्याता ॥ ४४ ॥

सूक्ष्मविषयत्वं च अलिंगपर्यवसानम् ॥ ४५ ॥

ता एव सबीज: समाधि: ॥ ४६ ॥

निर्विचारवैशारद्येऽध्यात्मप्रसाद: ॥ ४७ ॥

ऋतंभरा तत्र प्रज्ञा ॥ ४८ ॥

श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्यविषया विशेषार्थत्वात् ॥ ४९ ॥

तज्ज:संस्कारोऽन्यसंस्कारप्रतिबन्धी ॥ ५० ॥

तस्यापि निरोधे सर्वनिरोधान्निर्वीज: समाधि: ॥ ५१ ॥

इति प्रथम: पाद:

॥ २ साधन पाद: ॥

तप:स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि क्रियायोग: ॥ १ ॥

समाधिभावनार्थ: क्लेश तनूकरणार्थश्च ॥ २ ॥

अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशा: क्लेशा: ॥ ३ ॥

अविद्या क्षेत्रमुत्तरेषां प्रसुप्ततनुविच्छिन्नोदाराणाम् ॥ ४ ॥

अनित्याशुचिदु:खानात्मसु नित्यशुचि
सुखात्मख्यातिरविद्या || ५ ||
दृग्दर्शन शक्त्योरेकात्मतेव अस्मिता || ६ ||
सुखानुशयी रागः || ७ ||
दुःखानुशयी द्वेषः || ८ ||
स्वरसवाही विदुषोऽपि तथारूढोऽभिनिवेशः || ९ ||
तेप्रतिप्रसवहेयाः सूक्ष्माः || १० ||
ध्यानहेयाः तद्वृत्तयः || ११ ||
क्लेशमूलः कर्माशयो दृष्टादृष्टजन्मवेदनीयः || १२ ||
सतिमूले तद्विपाको जात्यायुर्भोगाः || १३ ||
ते ह्लादपरितापफलाः पुण्यापुण्य हेतुत्वात || १४ ||
परिणाम तापसंस्कारदुःखैः गुणवृत्तिविरोधाच्च
दुःखमेव सर्वं विवेकिनः || १५ ||
हेयं दुःखं अनागतम् || १६ ||
द्रष्टृदृश्ययोः संयोगो हेयहेतुः || १७ ||
प्रकाशक्रियास्थितिशीलं भूतेन्द्रियात्मकं
भोगापवर्गार्थं दृश्यम् || १८ ||
विशेषाविशेषलिंगमात्रालिंगानि गुणपर्वाणि || १९ ||
द्रष्टा दृशिमात्रः शुद्धोऽपि प्रत्ययानुपश्यः || २० ||
तदर्थ एव दृश्यस्य आत्मा || २१ ||
कृतार्थं प्रति नष्टमप्यनष्टं तदन्यसाधारणत्वात् || २२ ||
तस्य हेतुरविद्या || ३२ ||
तदभावात् संयोगाभावो हानं तद्दृशेः कैवल्यम् || २४ ||
विवेकख्यातिरविप्लवा हानोपायः || १५ ||

तस्य सप्तधा प्रान्तभूमिः प्रज्ञा ॥ २७ ॥
योगांगानुष्ठानादशुद्धिक्षये ज्ञानदीप्तिराविवेकख्यातेः ॥ २८ ॥
यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यान-
समाधयोऽष्टावंगानि ॥ २९ ॥
अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः ॥ ३० ॥
एते जातिदेशकालसमायनवच्छिन्नाः सार्वभौमाः
महाव्रतम् ॥ ३१ ॥
शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमाः ॥ ३२ ॥
वितर्कबाधने प्रतिपक्षभावनम् ॥ ३३ ॥
वितर्का हिंसादयः कृतकारितानुमोदिता लोभक्रोधमोहपूर्वकाः
मृदुमध्याधिमात्रा दुःखाज्ञानानंतफला: इति
प्रतिपक्षभावनम् ॥ ३४ ॥
अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्यागः ॥ ३५ ॥
सत्यप्रतिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वम ॥ ३६ ॥
अस्तेयप्रतिष्ठायां सर्वरत्नोपस्थानम् ॥ ३७ ॥
ब्रह्मचर्यप्रतिष्ठायां वीर्यलाभः ॥ ३८ ॥
अपरिग्रहस्थैर्ये जन्मकथंतासंबोधः ॥ ३९ ॥
शौचात् स्वांगजुगुप्सा परैरसंसर्गः ॥ ४० ॥
सत्वशुद्धिसौमनस्यैकाग्र्येंद्रियजयात्मदर्शन-
योग्यत्वानि च ॥ ४१ ॥
संतोषादनुत्तमः सुखलाभः ॥ ४२ ॥
कायेंद्रियसिद्धिः अशुद्धिक्षयात् तपसः ॥ ४३ ॥
स्वाध्यायादिष्टदेवतासंप्रयोगः ॥ ४४ ॥
समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानात् ॥ ४५ ॥
स्थिरसुखं आसनम् ॥ ४६ ॥

प्रयत्नशैथिल्यानन्तसमापत्तिभ्याम् ॥ ४७ ॥
ततो द्वन्द्वानभिघातः ॥ ४८ ॥
तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदः प्राणायामः ॥ ४९ ॥
स तु बाह्याभ्यन्तरस्तंभवृत्तिः देशकालसंख्याभिः
परिदृष्टः दीर्घसूक्ष्मः ॥ ५० ॥
बाह्याभ्न्तरविषयाक्षेपी चतुर्थः ॥ ५१ ॥
ततः क्षीयते प्रकाशावरणम् ॥ ५२ ॥
धारणासु च योग्यता मनसः ॥ ५३ ॥
स्वविषयासंप्रयोगे चित्तस्वरूपानुकार इवेंद्रियाणां
प्रत्याहारः ॥ ५४ ॥
ततः परमा वश्यता इंद्रियाणाम् ॥ ५५ ॥

इति साधनपादः

॥ ३ विभूतिपादः ॥

देशबन्धश्चित्तस्य धारणा ॥ १ ॥
तत्र प्रत्ययैकतानता ध्यानम् ॥ २ ॥
तदेवार्थमात्रनिर्भासं स्वरूपशून्यमिव समाधिः ॥ ३ ॥
त्रयमेकत्र संयमः ॥ ४ ॥
तज्जयात्प्रज्ञालोकः ॥ ५ ॥

तस्य भूमिषु विनियोगः ॥ ६ ॥
त्रयं अंतरंगं पूर्वेभ्यः ॥ ७ ॥
तदपि बहिरंगं निर्बीजस्य ॥ ८ ॥
व्युत्थाननिरोधयोः अभिभवप्रादुर्भावौ निरोधक्षण-
चित्तान्वयो निरोधपरिणामः ॥ ९ ॥
तस्य प्रशान्तवाहिता संस्कारात् ॥ १० ॥
सर्वार्थतैकाग्रतयोः क्षयोदयौ चित्तस्य समाधिपरिणामः ॥ ११ ॥
शांतोदितौ तुल्यप्रत्ययौ चित्तस्यैकाग्रतापरिणामः ॥ १२ ॥
एतेन भूतेंद्रियेषु धर्मलक्षणावस्थापरिणामा व्याख्याताः ॥ १३ ॥
शांतोदिताव्यपदेश्यधर्मानुपाती धर्मी ॥ १४ ॥
क्रमान्यत्वं परिणामान्यत्वे हेतुः ॥ १५ ॥
परिणामत्रयसंयमात् अतीतानागतज्ञानम् ॥ १६ ॥
शब्दार्थप्रत्ययानां इतरेतराध्यासात् संकरः तत्प्रविभाग-
संयमात् सर्वभूतरुतज्ञानम् ॥ १७ ॥
संस्कार साक्षात्करणात् पूर्वजातिज्ञानम् ॥ १८ ॥
प्रत्ययस्य परचित्तज्ञानम् ॥ १९ ॥
न तत् सालंबनं तस्य अविषयीभूतत्वात् ॥ २० ॥
कायरूपसंयमात् तद्ग्राह्यशक्तिस्तम्भे चक्षुःप्रकाशा-
संप्रयोगेऽन्तर्धानम् (एतेनशब्दाद्यन्तर्धानंउक्तम्) ॥ २१ ॥
सोपक्रमं निरुपक्रमं च कर्म तत्संयमात् अपरान्तज्ञानं-
अरिष्टेभ्यो वा ॥ २२ ॥
मैत्र्यादिषु बलानि ॥ २३ ॥
बलेषु हस्तिबलादीनि ॥ २४ ॥
प्रवृत्त्यालोकन्यासात् सूक्ष्मव्यवहितविप्रकृष्टज्ञानम् ॥ २५ ॥
भुवनज्ञानं सूर्यसंयमात् ॥ २६ ॥
चन्द्रे ताराव्यूहज्ञानम् ॥ २७ ॥

ध्रुवे तद्गतिज्ञानम् || २८ ||

नाभिचक्रे कायव्यूहज्ञानम् || २९ ||

कण्ठकूपे क्षुत्पिपासानिवृत्तिः || ३० ||

कूर्मनाड्यां स्थैर्यं || ३१ ||

मूर्धज्योतिषि सिद्धदर्शनम् || ३२ ||

प्रातिभाद्वा सर्वम् || ३३ ||

हृदये चित्तसंवित् || ३४ ||

सत्वपुरुषयोः अत्यन्तासंकीर्णयोः प्रत्ययाविशेषो भोगः
परार्थात् स्वार्थसंयमात् पुरुषज्ञानम् || ३५ ||

ततः प्रातिभश्रावणवेदनादर्शास्वादवार्ता जायन्ते || ३६ ||

ते समाधावुपसर्गा व्युत्थानेसिद्धयः || ३७ ||

बन्धकारणशैथिल्यात् प्रचारसंवेदनाच्च चित्तस्य
परशरीरावेशः || ३८ ||

उदानजयात् जलपंककण्टकादिषु असंग उत्क्रांतिश्च || ३९ ||

समानजयाज्ज्वलनम् || ४० ||

श्रोत्राकाशयोः संबन्धसंयमात् दिव्यंश्रोत्रम् || ४१ ||

कायाकाशयोः संबन्धसंयमात् लघुतूलसमापत्तेश्च-
आकाशगमनम् || ४२ ||

बहिरकल्पिता वृत्तिर्महाविदेहा ततः प्रकाशावरणक्षयः || ४३ ||

स्थूलस्वरूप सूक्ष्मान्वयार्थवत्वसंयमात् भूतजयः || ४४ ||

ततोऽणिमादिप्रादुर्भावः कायसंपत् तद्धर्मानभिघात श्च || ४५ ||

रूपलावण्य बलवज्रसंहनत्वानि कायसंपत् || ४६ ||

ग्रहणस्वरूपास्मितान्वयार्थवत्वसंयमात् इंद्रियजयः || ४७ ||

ततो मनोजवित्वं विकरणभावः प्रधानजयश्च || ४८ ||

सत्वपुरुषान्यताख्यातिमात्रस्य सर्वभावाधिष्ठातृत्वं
सर्वज्ञातृत्वं च || ४९ ||

तद्वैराग्यादपि दोषबीजक्षये कैवल्यं ॥ ५० ॥
स्थान्युपनिमन्त्रणे संगस्मयाकरणं पुनरनिष्टप्रसंगात् ॥ ५१ ॥
क्षण तत्क्रमयोः संयमात् विवेकजं ज्ञानम् ॥ ५२ ॥
जातिलक्षणदेशैः अन्यतानवच्छेदात् तुल्ययोः ततः
प्रतिपत्तिः ॥ ५३ ॥
तारकं सर्वविषयं सर्वथाविषयमक्रंचेति विवेकजं ज्ञानम् ॥ ५४ ॥
सत्वपुरुषयोः शुद्धिसांये कैवल्यम् ॥ ५५ ॥

इति विभूति पादः

॥ ४ कैवल्य पादः ॥

जन्मौषधिमंत्रतपः समाधिजाः सिद्धयः ॥ १ ॥
जात्यन्तरपरिणामः प्रकृत्यापूरात् ॥ २ ॥
निमित्तं अप्रयोजकं प्रकृतीनां वरण भेदस्तु ततः क्षेत्रिकवत् ॥ ३ ॥
निर्माणचित्तान्यस्मितामात्रात् ॥ ४ ॥
प्रवृत्तिभेदे प्रयोजाकं चित्तं एकं अनेकेषाम् ॥ ५ ॥
तत्र ध्यानजं अनाशयम् ॥ ६ ॥
कर्माशुक्लाकृष्णं योगिनः त्रिविधं इतरेषाम् ॥ ७ ॥
ततः तद्विपाकानुगुणानां एव अभिव्यक्तिर्वासवानाम् ॥ ८ ॥
जातिदेशकालव्यवहितानां अपि आनन्तर्यं स्मृतिसम्स्कारयोः
एकरूपत्वात् ॥ ९ ॥
तासां अनादित्वं आशिषो नित्यत्वात् ॥ १० ॥
हेतुफलाश्रयालंबनैः संगृहीतत्वात् एषां अभावे तद्भावः ॥ ११ ॥
अतीतानागतं स्वरूपतोऽस्त्यध्वभेदाद्धर्माणाम् ॥ १२ ॥
ते व्यक्तसूक्ष्माः गुणात्मानः ॥ १३ ॥
परिणामैकत्वात् वस्तुतत्वम् ॥ १४ ॥

वस्तुसाम्ये चित्तभेदात् तयोर्विभक्तः पंथाः ॥ १५ ॥
नचैकचित्ततन्त्रं वस्तु तदप्रमाणकं तदा किं स्यात् ॥ १६ ॥
तदुपरागापेक्षित्वात् चित्तस्य वस्तु ज्ञाताज्ञातम् ॥ १७ ॥
सदा ज्ञाताश्चित्त वृत्तयः तत्प्रभोः पुरुषस्यापरिणामित्वात् ॥ १८ ॥
न तत् स्वाभासं दृश्यत्वात् ॥ १९ ॥
एक समये च उभयानवधारणम् ॥ २० ॥
चित्तान्तर दृश्ये बुद्धिबुद्धेः अतिप्रसंगः स्मृतिसंकरश्च ॥ २१ ॥
चितेरप्रतिसंक्रमायाः तदाकारापत्तौ स्वबुद्धिसंवेदनम् ॥ २२ ॥
द्रष्टृ दृश्योपरक्तं चित्तं सर्वार्थम् ॥ २३ ॥
तदसंख्येय वासनाभिः चित्रमपि परार्थं संहत्यकारित्वात् ॥ २४ ॥
विशेषदर्शिन आत्मभावभावनानिवृत्तिः ॥ २५ ॥
तदा विवेकनिम्नं कैवल्यप्राग्भारं चित्तम् ॥ २६ ॥
तच्छिद्रेषु प्रत्ययान्तराणि संस्कारेभ्यः ॥ २७ ॥
हानं एषां क्लेशवदुक्तम् ॥ २८ ॥
प्रसंख्यानेप्यकुसीदस्य सर्वथाविवेकख्यातेः धर्ममेघः समाधिः २९
ततः क्लेशकर्मनिवृत्तिः ॥ ३० ॥
तदा सर्वावरणमलापेतस्य ज्ञानस्यानन्त्यात् ज्ञेयमल्पम् ॥ ३१ ॥
ततः कृतार्थानां परिणामक्रमसमाप्तिर्गुणानाम् ॥ ३२ ॥
क्षणप्रतियोगी परिणामापरान्तनिर्ग्राह्यः क्रमः ॥ ३३ ॥
पुरुषार्थशून्यानां प्रतिप्रसवः कैवल्यं स्वरूपप्रतिष्ठा वा चितिशक्तिरिति

इति चतुर्थः पादः ॥ ३४ ॥

ओं तत सत्

4- पृष्ठे शुद्धिपत्रिका ॥

॥ २-पा ॥ २३ सू ॥ स्वस्वामिशक्त्योः स्वरूपोपलब्धिहेतुः संयोगः ॥
तत्स्थाने प्रमादान्नमुद्रितम् ॥ अनन्तरं सूत्रत्रयाणां संख्याश्च यथाक्रमम्

ௐ

பதஞ்ஜலி யோகதர்சனம்.

1 ஸமாதி பாதம்.

---

1. ஹிரண்ய கர்பர்முதல், தொன்று தொட்டுவருகிற, சிஷ்டர்கள் சாஸனத்தை யனுஸரித்து, இதோ யோகஸாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறதென்று அறிக. இந்த சாஸ்திரத்தில் விவரணம் செய்யப்படும் யோகமென்னும் பதம் அகர்மகதாதுவிலிருந்து வந்த தென்பதற்கு வாசஸ்பதி மிச்ரடீகையைப்பார்க்கவும். யோகம் என்றால் ஸமாதி.

2. ஸத்வபரிணும ரூபமாயுள்ள சித்தவிருத்திகளை பஹிர்முக மாய்ப் போகவொட்டாமல் தடுத்து, ஸ்வகாரணத்தில், லயம்செய்வ தற்கு யோகமென்று பெயர். பாஹ்யவிருத்தி நிரோதத்திற்கு ஸபீஜ ஸமாதியென்றும் ஸர்வ விருத்திரோதத்திற்கு (நிர்பீஜ ஸமாதி என்றும் பெயர்.) அந்த ஸமயம் த்ருச்ய விலயம் ஏற்படும்.

3. அந்த ஸமாதி ஸமயத்தில், புருஷனுடைய சின்மாத்திர ஸ்திதி விளங்கும். IV 34. சூத்திரத்தைப் பார்க்கவும்.

4. ஷை யோகஸமயம் நீங்கலாக இதர ஸமயங்களில் வ்ருத்தி ஸாரூப்யம் ஏற்படும். அதாவது த்ருச்யம் புலப்படும். அதற்கு, வ்யுத்தானதசை என்று பெயர்.

5. வ்ருத்திகள் ஐந்து வகைப்படும். ஷை வ்ருத்திகள் க்லி டப்பிரவாஹத்திலும் கொண்டுபோய்விடும்; அக்லிஷ்டப் பி ஹத்திலும் கொண்டுபோய்விடும். அதாவது துக்கத்தி ஸுகத்திற்கும், காரணமாகும்.

6. பிரமாணம், விபர்யயம், விகல்பம், நித்திரை, ஸ்ப் என, வ்ருத்திகள் ஐந்து.

7. ப்ரத்யக்ஷம், அனுமானம், ஆகமம் என்று பிரமாணம் மூன்று வகைப்படும்.

i இந்த்ரிய த்வாராவாய், பாஹ்ய வஸ்துவினிடத்தில் சித்த உபராகத்தால் பதார்த்தத்தினுடைய விசேஷ அவதாரணம் பிரதானமாயுள்ள வ்ருத்திக்குப் ப்ரத்யக்ஷம் என்று பெயர்.

ii க்ருஹீத சம்பந்தத்தினால், ஷை விசேஷ நிச்சயத்திற்கு இடமில்லாமல் ஸாமன்ய நிச்சயத்திற்கு ஹேது ஏற்படும்போது ஷை வ்ருத்திக்கு அனுமானம் என்று பெயர்.

iii ஈச்வரனுடையவும், ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணிய ரிஷிகளுடையவும், வாக்கியத்திற்கு ஆகமம் என்று பெயர்.

8. ஈச்வரனிடத்தில் அஸத்திய புத்தியும், அனீச்வரமாயுள்ள த்ருச்ய விஷயத்தில் ஸத்ய புத்தியும் உள்ள மித்யாஞானத்திற்கு விபர்யயம் என்று பெயர். 2-ம் பாதம் 3, 4 5-வது சூத்திரார்த்தங்களையும் இத்துடன்கூட கவனிக்கவும். ஸம்சயமும் மித்யாஞானமே.

9. நிஜத்தை அபேக்ஷிக்காமலே, சப்தஞானத்தினால் மாத்திரம் ஏற்படும் வஸ்து இருப்பதுபோல் உண்டாகும் விருத்திக்கு விகல்பம் என்று பெயர்.

10. பாவப்ரத்யயமில்லாமல் மனஸ் சூன்யத்தை அடையும் வ்ருத்திக்கு நித்திரை என்று பெயர்.

11. அனுபவித்த விஷயம் மறந்து போகாமல், ஸம்ஸ்கார த்வாராவாய் புத்தியில் ஊன்றியிருக்கிற வ்ருத்திக்கு ஸ்ம்ருதி என்று பெயர்.

12. பின் சொல்லப்போகிற அப்பியாஸ வைராக்கியங்களினால் மேலே கூறிய 5-வித வ்ருத்திகளையும் தொலைப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிற ப்ரயத்னத்திற்கு "நிரோதம்" என்று பெயர்.

13. ஸ்திதி என்னும் நிலைமை வரும்வரையில் செய்யும் ப்ரயத்னத்திற்கு அப்பியாஸம் என்று பெயர். வ்ருத்தியன்னியில் சித்தம் ஸ்வரூப நிலையில் நிற்கும். அவஸ்தைக்கு ஸ்திதி என்று பெயர்.

14. பஹுகாலம், நிரந்தரமாய், ஆதராதிசயத்துடன் சேவித்தாலொழிய, ஸ்தைர்யம் ஏற்படமாட்டாது.

15. ஸ்ரக், சந்தன, வனிதாதி என்ற இஹபோஹ விஷயத்திலும், வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற ஸ்வர்காதிபோகங்களிலும் அநித்யபுத்தி ஏற்பட்டு, அவைகளில் பற்றற்று இருக்கும் வசீகார நிலைமைக்கு வைராக்கியம் என்று பெயர். அந்த ஸமயம் த்ரிகுண ஸாம்யம் ஆகும்.

16, புருஷன், த்ரிகுணத்திற்கும் அதீதன் என்ற ஞானம் ஏற்படுகிறவனுக்கு பரம்வைராக்கியம் உண்டாகும்.

17. விதர்க்கம், விசாரம், ஆனந்தம், அஸ்மிதா என்று நான்கு வகைப்பட்ட அனுபோகத்தினால் நன்றாய் அறியப்படும் ஞானத்திற்கு சம்பிரக்ஞாதம் என்று பெயர்.

18. ஸம்பிரக்ஞாத ஸமாதி நிலைமை அடைந்பின், அப்புறம் உண்டாகும் ப்ரத்தியயங்களை நிரஸனம் பண்ணும் ஸம்ஸ்காரசேஷ நிலைமைக்கு அஸம்ப்ரக்ஞாதம் என்று பெயர். ஸமாதி ஸம்ஸ்காரங்களால் வ்யுத்தான ஸம்ஸ்காரங்கள் தொலையும். ப்ரதிபரிணாமத்திற்கு ஸம்ஸ்காரம் என்று பெயர்.

19. விதேஹாள், ப்ரகிருதிலீனர் இவர்களினுடையவும் ஸமாதியும், பவப்பிரத்யயம்தான்.

20. வேதவாக்கியங்களில் சிரத்தை, அதின் பொருள்களை அனுபவத்திற்கு, வேண்டிய பிரயத்னம் எடுத்துக்கொள்ளுவது, அதை ஞானங்களை புன: புன: மனதில் அனுஸந்தானம் செய்வது, அதன்மூலம் ஸமாதி நிலைமையை அடைவது, அதன்மூலம் பிரக்ஞையுண்டாகுவது, அதன்மூலம்தான் பந்தமோசனம், அதாவது முக்தி. மேற்கண்ட விதேஹாள் ப்ரகிருதிலீனன் நீங்கலான இதரர்களுக்கு மார்க்கம் இதுவேதான். வேறுவழியில்லை. இது ஸம்ப்ரக்ஞாதத்தைக் கொடுக்கும். பிறகு அஸம்பிரக்ஞாத ஸமாதியும் ஸித்திக்கும்.

21. ஸம்ஸ்கார தீவ்ரவேகத்திற்குத்தக்கபடி ஸமாதிலாபம் ஸித்திக்கும்.

22. வேகம், ம்ருது, மத்யம், அதிமாத்திரை என்று மூன்று வகைப்படும். ஹ்ரஸ்வம், தீர்க்கம், ப்லுதம், என்று காலபேதம் மூன்றுவகைப்படும். ஆக ஸமாதி 9 வகைப்படும்.

23. ஈச்வரப் பிரணிதானம் என்ற பக்தி விசேஷத்தால் ஸமாதி ஸித்தி ஏற்படும். 2-ம் பாதம் 45 சூத்திரத்தையும் பார்க்கவும்.

24. 2-ம் பாத 3-வது சூத்திரப்படி அவித்யை முதலானது கள் ஐந்தும் க்லேசங்கள். ஷை க்லேசங்களால் கர்மம் உற்பத்தி, அதினால் ஜாதி ஆயுஸ்போகங்கள் உண்டாகின்றன. பலன்கள் உண்டாகும்வரை ஸம்ஸ்காரரூபமாய் சித்தத்தில் வாஸனைகள் ஒடுங்கியிருப்பதால் சித்தாசயம் என்று பெயர். ஆசயம் என்றால் களஞ்சியம் என்று அர்த்தம். ஷை 5-களும் சாமான்ய புருஷனை பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஷை 5-களும் எப்பவும் பற்றில்லாத புருஷ விசேஷனுக்கு ஈச்வரன் என்று பெயர்.

25. அந்த ஈச்வரனிடத்தில் நிரதிசயமான ஸர்வஜ்ஞ சக்திக்கு இருப்பிடம். அதைத்தவிர அதிசயிக்கக்கூடிய வஸ்து வேறொன்றுமில்லை. அதே பராகாஷ்டை.

26. அவர்காலாதீதர்; பூர்வகுருபரம்பரைக்கும் அவரேகுரு.

27. அவருடைய திருநாமம் ஓங்காரம். அந்த நாமத்தில் அவருக்குப் பிரியம் அதிகம். தானே ஏற்படுத்திக்கொண்ட நாமம் அகார, உகார, மகார, அர்த்த மாத்திரைகளை அனுசந்தானம்செய்தால் அவரை நாம் அடையலாம்.

28. ப்ரணவ பாவனையினால் ஏகாக்கிரம் ஸித்திக்கும். நாதானுஸந்தானம் ஏற்படும். ஜ்யோதிஸ் விளங்கும்.

29. அதன் பிறகு விஷயத்தில் பற்று விலகி மனஸ் அந்தர்முகப்படும். ஸமாதிக்கு விக்கினமான அந்தராயங்கள் நீங்கும்.

30. ஷை அந்தராயங்கள் 9 விதப்படும் (1) வியாதி (2) ஜாக்கிரத் அவஸ்தையுமில்லாமல், ஸ்வப்ன அவஸ்தையுமில்லாமல் ஆர்த்ரமாயும் அந்தகாரமாயுமுள்ள தடஸ்த நிலைமைக்கு ஸ்த்யானம் என்று

பெயர். அந்த நிலைமையில் தேகத்தின் அங்கங்கள் அவைகளின் வேலைகளில் பிரஸரிக்க சக்தியற்றதுகளாயிருக்கும். (3) இப்படியோ அப்படியோ வென்று உபயகோடிஸ்பிருக்காகவிருக்கும் ஸ்திதிக்கு ஸம்சயம் என்று பெயர் (4) ஏ அப்பா! நம்மால் ஆகாது. இது அஸாத்தியம், என்ற எக்கத்திற்கு ப்ரமாதம் என்று பெயர் (5) காயசித்தங்களின் குருத்வத்திற்கு, ஆலஸ்யம் என்று பெயர்(6) விஷயத்தில் இன்னும் பற்று இருத்தலுக்கு அவிரதி என்று பெயர் (7) விபர்யயக்ஞானத்திற்கு ப்ராந்தி தர்சனம் என்று பெயர் (8) ஸமாதி நிலைமையை அடையாத பூமிக்கு அலப்த பூமிகத்வம் என்று பெயர் (9) சித்தம் ஸமாதியை அடைந்தும் பிரதிஷ்டையில்லாத ஒருநிலைமை, ஆக ஒன்பதும் விக்னங்கள்.

31. அடைந்த பொருளுக்கு நாசம் ஏற்பட்டால் அதற்கு துக்கம்என்றும், இதுவிஷயம் நமக்கு கிடைக்கவில்லையே என்ற மனஸ்ஸந்தாபத்திற்கு தெளர்மனஸ்யம் என்றும், தேஹத்திற்கு உண்டாகும் அதிர்ச்சிக்குக் கம்பனம் என்றும் வெளியிலிருக்கும் வாயுவையுட்கொள்ளுவதற்கு ச்வாஸமென்றும், ச்வாஸாசயத்திலிருந்து வெளியில் விடப்படும் வாயுவிற்கு ப்ரச்வாஸம் என்று பெயர் ஆக ஷைஐந்துகளும் விக்ஷேபங்களுடன் கூடப்பிறந்ததுகள். ஷை 5ம் ஒழிந்தால் விக்ஷேபம் ஒழியும். அப்பியாஸ வைராக்கியங்களால் தான் விக்ஷேபம் ஒழியும். விக்ஷேபம் ஒழிந்தால்த்தான் 4வது கும்பகத்தால் (II, 52 ஸூத்திரப்படி) ஆவரணம் ஒழியும். ஞானம் ஸித்திக்கும். ஞானத்தால் முக்தியை அடையலாம்.

32. விக்ஷேபங்கள் ஒழிய ஏகதத்வாப்பியாஸம் செய்யவேண்டும். ஜீவேச்வர ஐக்யத்யானத்திற்கு ஏகதத்வாப்பியாஸம் என்று பெயர்.

33. ஸுகித்திருப்பவர்களைப்பார்த்து மித்திரபாவமும், துக்கித்திருப்பவர்களைப் பார்த்து கருணையும், புண்யம் செய்தவர்களைக் கண்டு முதிதையும் (அதாவது சந்தோஷமும்) அபுண்யம் செய்தவர்களைக் கண்டு ஔதாஸீன்யம் என்ற உபேக்ஷாபுத்தியும்,

பாவனைசெய்வதால் சித்தம் ப்ரஸன்னமாகும், ராகத்வேஷம் நீங்கும்; ஸமாதியும் ஏகாக்கிரதையும் ஸித்திக்கும்.

34. மூலபந்தபூர்வகம் ப்ரச்சர்தனம் ஏற்படும்; ஜாலந்தர பந்த பூர்வகம் விதாரணம் ஏற்படும். மூலபந்தம் செய்யும்போது ஒட்டியாணபந்தமும் ஏற்படும். பந்தங்கள் மூன்றும் குருமுகமாய் அறியவேண்டியது.

35. IIIம் பாதம் 37சூத்திரத்தில் சொல்லப்போகிற ஸம்வித்ஸவரூபஸம்யமத்தால் மனஸ் ஸ்தைர்யம் ஏற்படும்.

36. பிறகு ரஜஸ் நிவர்த்தியென்ற விசோகா பூமியும், ஸத்வப்பிராப்தியென்ற ஜ்யோதிஷ்மதி பூமியும் ஸித்திக்கும். இது விஷயம் IIIம் பாதம் 50வது சூத்திரத்தைப்பார்க்கவும்.

37. பிறகு ராகத்வேஷங்கள் தொலையும் (III. 51.ஐப்பார்க்கவும்.)

38. ஸ்வப்னம், நித்திரை, அக்ஞானம் இதுகளை அவலம்பித்த ஞானம் அப்புறம் ஏற்படும். சாக்குந்தளம் 6வது அங்கம் 10 சுலோகத்தை ஒத்துப்பார்க்கவும். स्वप्नो नु माया नु...........(III. 52 சூத்திரத்தையும் பார்க்கவும்.

39. பிறகு அபிமதத்யானம் ஸித்திக்கும். (III 55 ஐப்பார்க்கவும்.)

40. பரமாணுவும் பரமகத்தும் வசீகாரமாகும் பிறகுதான் ஸமாதிஸித்தி ஏற்படும் (III. 46 ஐப்பார்க்கவும்.)

41, க்ஷீணவிருத்தியை யடைந்த மணிபோல், சித்தவிருத்திகள் அடங்கி, ஏகாக்ரதாபூமியும் ஸமாதிப்பிரக்ஞையும் ஸித்திக்கும். ஸமாதிப்ரக்ஞைக்குத் தன்மயத்வம் என்று பெயர்.

42. சப்தம் (ஸ்பஷ்டம்); அர்த்தம் என்றால் ஜாதிமுதலானது; ஞானம் என்றால் புத்திவ்ருத்தி. இதுகளுடன் கலந்து விகல்பபூர்வமாய் ஸவிதர்க்காஸமாதி சித்திக்கும்.

43. ஸ்மிருதி சுத்தமாயும், தான் சாக்ஷிபோலவுமிருந்து அர்த்தம் மாத்திரம் புலப்படும் ஸமாதிக்கு நிர்விதர்க்க மென்று பெயர்.

44. ஸ்தூல விஷயத்தை யவலம்பித்த ஸவிதர்க்க, நிர்விதர்கம் மாதிரி, ஸூக்ஷ்ம விஷயத்தை யவலம்பித்த ஸவிசார, நிர்விசார ஸமாதிகளேயும் வியாக்யானித்து விட்டதாக அறிக.

45. ஸூக்ஷ்ம விஷயத்வம், அவ்யக்தம் என்ற பிரதானத்தில், பர்யவஸானம் ஆகும்.

46, அவ்யக்தம் அடையும்வரை ஸமாதி ஸித்திக்கு ஸபீஜ ஸமாதி யென்றுபெயர்.

47. நிர்விசாரம் என்பது கும்பகாவஸ்தை. நிர்விசார வைசாரத்ய மென்பது கேவலகும்பகம். நிர்மலபாவம் வரும்போது ஸ்திதியில் தார்ட்யம் ஏற்படும்.

48. அந்த பூமியில் ஏற்படும் ப்ரக்ஞைக்கு ர்ருதம்பரா என்றுபெயர்.

49. விசேஷப்ரக்ஞை, ப்ருஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தால் ஏற்படும். Iம் பாதம் 7வது ஸூத்திரத்தில் ஏற்பட்ட ப்ரமாணங்களின் அவச்யம் அப்புறம் நீங்கிவிடும்.

50. அந்த ப்ரக்ஞையால் ஏற்படும் ஸம்ஸ்காரத்தால் வ்யுத்தான ஸம்ஸ்காரங்களின் பந்தங்கள் நீங்கும்.

51. ஸம்ப்ரக்ஞாத ஸமாதியும் நிரோதம் செய்யப்பட்டால் நிர்பீஜ ஸமாதி ஆவிர்பவிக்கும். அந்த ஸமயம் புருஷன் சுத்தமாகிறான்.

2 ஸாதன பாதம்.

வ்யுத்தித சித்தத்தைப் போக்கடித்து, ஸமாதி, உண்டுபண்ணும் வழி:—

1. க்ருச்ர சாந்திராயணாதி விரதங்களும், ஓங்கார பூர்வகமான மந்த்ர ஜபானுஷ்டானங்களும், பலானுஸந்தான மில்லாமல் ஸர்வ கர்ம பலத்தையும் ஸாத்விகபுத்தி பூர்வமாய் ஈஸ்வரார்ப்பணம் செய்வதும், க்ரியாயோகம் என்று கூறப்படும்.

2. க்ரியாயோகத்தின் பர்யவஸானம் (1) ஸமாதி பாவனையை யுண்டுபண்ணுவதும், (2) இனிமேல் சொல்லப்போகிற க்லேசங்களை சிதிலீகரணம் பண்ணுவதுமே பயனாகும்.

3. அவித்யை, அஸ்மிதா, ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசம், எனக்கிலேசங்கள் ஐவகைப்படும். தாபங்களை யுண்டுபண்ணுவதால் க்லேசங்கள் எனப்படும்.

4. முதற்கூறிய அவித்யை, பின்தின நாலுகளும் விளையும்பூமி. அஸ்மிதா என்பது சித்தபூமியில் விதைக்கப்பட்ட விதைகள். ப்ரஸோகஸமயத்தில் மாத்திரம் அவைகளின் வ்யக்தகுணம் காணப்படும் நன்றாய்உழுதபுழுதியில் ஒன்றுமில்லைப்போல்காணும். அந்த அவஸ்தைக்குப் ப்ரஸுப்தம் என்று பெயர். மழைபெய்தபிறகு அவ்யக்தமாயிருந்ததெல்லாம் குறுமுளையாகக் காணப்படும். அப்படி அங்குரிக்கும் காலத்தில் தனு என்றுபெயர். அப்புறம் ராகம், த்வேஷம் இரண்டுகளும், இரண்டு இலைகள்போல் வெளிப்படும். அதற்கு விச்சின்னம் என்று பெயர். அப்புறம் ஸம்ஸாரம் என்ற கொடி வீசிப்படரும். அதற்கு உதாரம் என்று பெயர்.

5 அநித்ய பதார்த்தத்தில் நித்யபாவனை ப்ரதிபாஸிப்பதே அவித்யை. இதுதான் அவித்யாலக்ஷணம். கடம், காயம், துக்கம், சரீரம் என்பவைகளில் முறையே, நித்ய, சுசி, சுக, ஆத்மத்வ அபிமானம் உண்டாவதற்குக் காரணம் அவித்யை.

6 த்ருக்சக்திபுருஷன்: தர்சன சக்தி என்பதற்கு அந்த: கரணத்தின் ஸாத்விக பரிணமம் என்றுபெயர். இரண்டும் வெவ்வேறாகிலும், ஒன்ருகவே ஏற்படும் அபிமானத்திற்கு அஸ்மிதாவென்று பெயர்.

7 ஸுகம் வேணுமென்ற கோரிக்கைக்கு ராகம் என்றுபெயர். ஸுகத்தை யனுபவித்தவன் ஸுகத்தையே அனுஸ்மரணை செய்துகொண்டு, ஸுகஸாதனங்களிலேயே ஏற்படும் கர்த்தம் அதாவது ஆசை ஒருக்லேசம்.

8 துக்கம் வேண்டாமென்ற கோரிக்கைக்கு த்வேஷமென்று பெயர். துக்கத்தையனுபவித்தவன் அந்த. அனுஸ்மரணை செய்துகொண்டு துக்கஸாதனங்களில் தனக்கு வேண்டாமென்று உண்டாகும் வெறுப்பு, த்வேஷம்.

9 பூர்வ ஜன்மானுபூத மரண துக்க வாஸனுபலத்தால் உண்டாகும் சரீரங்களை விட்டு நான் வியோகப்படக்கூடாதென்று வித்வானுக்குக்கூட, உண்டாகும், ஸூக்ஷ்மபந்தரூபத்திற்கு அபிநிவேசமென்றுபெயர்.

10 ஸூக்ஷ்மமாயுள்ள க்லேசங்களை விலாபனம் என்ற ஸம்ஸ்காரரூபமான க்ரியையால் துலைக்கலாமே யொழிய வேருவழியில்லை. விலாபனகிரியை குருமுகவேத்யம்.

11 அவைகளினுல் உண்டாகும் ஸுகாதி வ்ருத்திகளை த்யானம் என்றசித்த ஏகாக்ரத்தினுல் துலைக்கலாம்.

12 அவித்யாதி க்லேசமூலமாயுள்ள வாஸனைகள் இந்த ஜன்மத்திலும் அனுபவிக்கப் படலாம். அல்லது ஜன்மாந்திரத்திலும் அனுபவிக்கப்படலாம்.

13 அவித்யாதிகள் அனுபவிக்கும் காலம்வரை, ஜாதி, ஆயுஸ், போகம் என்ற மூன்றும் ஏற்படும். ப்ராஹ்மணுதி ஜாதி, சிரகாலம் ஆயுஸ், போகம் என்பது விஷயங்கள்.

14: முற்கூறிய அவைகள் புண்யா புண்யங்களுக்கு ஹேது வாய், ஸுகதுக்க பலன்களை விளைவிக்கும். இதுவே ஸர்வ ஸாதா ரணம்.

15, க்லேசாதிகளின் உண்மையை யறிந்த யோகிக்கோ வெனில், போகஸாதனமாயுள்ள யாவற்றும், பர்யவஸானத்தில் தாபத் தையுண்டுபண்ணி துக்க ஸம்ஸ்காரத்திற்கே ஹேதுவாவதால், விஷம் கலந்த அன்னம்போல, ஆதி மத்யாந்த காலத்திரயத்திலும் ப்ரதிகூல வேதநீயமாகவே முடியும்.

16. பூததுக்கம் அனுபவித்தாய்விட்டது. தாத்காலம் என்பது க்ஷணிககாலமானதால் அனுபவிக்கப்படுகிறதைத் தடுக்க முடியாது. ஆகையால் இன்னும் பரிபாகத்தை அடையாத அனு கதம் ஒன்றையேதான், தடுத்துத் துலக்கமுடியும்.

17. சித்ரூப புருஷன் த்ரஷ்டா; த்ருஸ்யம், புத்திதத்வம் விவேகக்கியாதி உண்டாகாத காலம்வரையில் போக்த்ரு போக்யத்வ மூலமாய் ஏற்படும் சேர்க்கைக்கு ஸம்யோகமென்று பெயர். அந்த ஸம்யோக ஸன்னிதானம் ஹேயமான துக்க ஸம்ஸாரத்திற்கு ஹேது.

18. த்ருச்யத்தினுடைய, ஸ்வரூபம், கார்யம், பிரயோஜனம் ஆக மூன்றும் இங்கு விவரிக்கப்படும்:—(i) ஸத்வதர்மம் ப்ரகாசம். க்ரியா என்னும் பிரவிருத்திரூபம் ரஜஸ், ஸ்திதிஎன்னும் அக்ஞா னரூபம் தமஸ். இவைகள் எதினுடைய ஸ்வரூபமோ, (ii) பஞ்ச பூதங்களும் இந்திரியங்களும் அபின்ன ஸ்வரூபமாயுள்ள கார்ய மென்ற பரிணாம குணம் எதினுடையதோ. (iii) போகமென்ற விஷயானுபவமும், அபவர்கம் (அரிஷட்வர்கம்போனது) என்ற ஸம்ஸார நிவர்த்தியும் இவைகளிரண்டும் பிரயோஜனம் எதினுடைய தோ, அதற்கு, த்ருச்ய மென்று பெயர்.

19. குணங்களின் பாகங்கள் அதாவது பிரிவுகள் என்ற அவஸ்தாவிசேஷங்கள் நால்வகைப்படும் (I) விசேஷங்கள், என்றதுகள் பஞ்சமகாபூதங்களும் இந்திரியங்களுமே (2) அவிசேஷங்களென்றதுகள், பஞ்சதன் மாத்திரைகளும் அந்த: கரணமுமே. (3) லிங்கமாத்திரமென்றது புத்தியெனப்படும். (4) அலிங்கமென்பது அவ்யக்தம் அல்லது ப்ரதானம்.

20. த்ரஷ்டாவின் ஸ்வரூபம்: த்ரஷ்டா வென்ற புருஷன் சேதனுமாத்திர ஸ்வரூபன் அவன் சுத்தன். ஆனபோதிலும் விஷயோபரக்த ஞானங்களை அவ்யவதான ரூபமாய்ப் பார்க்கிறான். ஸந்நிதிமாத்திரோபகாரி. புத்தியில் விஷய உபராககுணம் தட்டுப்படும் காலம் வரை புருஷனுடைய த்ரஷ்ட்ருத்வகுணம் இருக்கும்.

21. புருஷனுக்கு, போக்த்ருத்வ ஸம்பாதனமே பிரயோஜனம் எதினுடையதோ அதுவே மேலேகூறிய லக்ஷணங்களுடன் கூடின த்ருச்யம் எனப்படும்.

22. விவேகக்கியாதி பர்யந்தம் போகஸாதனம் உண்டுபண்ணுவதே த்ருச்யத்தின் கார்யம். ஆனபோதிலும் க்ருதார்த்தனை யுத்தேசித்து நசித்துவிடும். அப்படியிருந்தபோதிலும், ஸர்வபுருஷ ஸாதாரணத்வத்தையிட்டு முக்தியடைந்தவனைத்தவிர இதரர்களை யுத்தேசித்து நசிக்காமலிருக்கிறது. அதனால்தான், ஒருவனுக்கு முக்தி வந்தபோது, பிறர்க்கெல்லாம் அதேஸமயத்தில் முக்தியில்லை என்ற பிரஸங்கம் ஏற்படுகிறது.

23 த்ருச்யஸ்வபாவத்திற்கு, ஸ்வசக்தி என்று பெயர். ஸ்வாமி சக்திக்கு த்ரஷ்ட்ருத்வம் என்று பெயர். இரண்டினுடையவும் ஸ்வரூப உபலப்திக்குக் காரணம் ஸம்யோகமென்று பெயர். அந்த ஸ்வரூபம் அநதிரிக்தம். நித்யவ்யாபகத்திற்கு ஸம்பந்தபாவம் கூறுவது நியாயமில்லை. ஆகையால் போக்த்ருபோக்ய ஸ்வரூபம், ஸ்வரூபஸம்பந்தமேயாகும்.

24. டை ஸம்யோகத்திற்குக் காரணம் முற்கூறிய அவித்யை.

25. அவித்யையோ அபாவம், அதாவது இல்லாதது இருக்கிறதுபோல் காணப்படுகிறது. ஞானத்தினால் மாத்திரம் ஷை அபாவம் அனுபவிக்கப்படும். அந்த நிலைமையில், கார்ய ஸம்யோகத்திற்கு அபாவம் உண்டாக அவகாசம் ஏற்படுகிறது. அதற்குத்தான் ஹானம் என்று பெயர். த்ருக்ஸ்வரூபமாயிருக்கிற புருஷனையுத்தேசித்து அதுவே கைவல்யமெனப்படும்,

26. புருஷகுணத்தை விட்டு வேருபட்ட விவேகக்யாதி என்ற குணம், நித்ய நிரந்தரப்பிரஸாதத்தையடைவதே, ஹானோபாயமாகும்.

27. விவேகக்கியாதியின் ஸ்வரூபமாவது: உத்பன்னமான விவேகஞானத்திற்கு, அறியவேண்டிய விவேகரூபப் பிரக்ஞையானது, நிராலம்பம் அனுபவிக்குமுன், ஏகாக்கிர அவஸ்தையான ஸாலம்பன ஸமாதி, பூமி பர்யந்தம் 7 (ஏழு) ப்ராகாரத்தோடு கூடினதாக விளங்கும். அறியவேண்டியதனைத்தும் அறியப்பட்டாய் விட்டதென்றது, பர்யவஸானம்.

28. இனிக் கூறப்போகிற அஷ்டாங்கயோக அனுஷ்டானத்தினால், அசுத்திக்ஷயம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் ஏற்பட ஏற்பட, வரவர, ஞானப்பிரகாசம் உண்டாகும். ஷை பர்யவஸான ஞான தீப்திக்கு விவேகக்கியாதி என்று பெயர். ஆகையால் அதற்குக் காரணம் யோகானுஷ்டானம்.

29. யமம், நியமம், ஆஸனம், ப்ராணாயாமம், ப்ரத்யாஹாரம், தாரணை, த்யானம், ஸமாதி ஆக ஷை யோகம் 8 வகைப்படும். அவைகள் முறையே பின் சூத்திரங்களில் விவரிக்கப்படும்.

30. அஹிம்ஸை, சத்யம், அஸ்தேயம், ப்ருஹ்மசர்யம் அபரிக்கிரகம் என்று யமம் ஐந்து வகைப்படும். (1) ப்ராணவியோகத்திற்கு காரணம் ஹிம்ஸை. அது இல்லாதது அஹிம்ஸை. (2) வாக்கினாலும் மனதினாலும் யதார்தம் பேசுவதும், நினைப்பதும், ஸத்யமாகும். (3) பிறர் பொருளை அக்கிரமமாக ஸ்வீகாரணம் பண்ணாத குணம் அஸ்தேயமாகும். (4) உபஸ்த ஸம்யமத்திற்கு ப்ருஹ்மசர்யமென்று பெயர் (5) போகஸாதனங்களை ஸ்வீகாரணம் செய்யாதிருத்தலுக்கு அபரிக்கிரஹம் என்று பெயர். ஆக 5ம் யமங்கள்.

31. அவைகளின் விசேஷங்களாவன:— ஷை 5களும் ஜாதி, ப்ராஹ்மணஜாதி; தேசம், தீர்த்தாதி; காலம், சதுர்தச்யாதி; ஸமயம், ப்ராஹ்மணப் பிரயோஜனாதி; இதுகளை எதிர்பாராமல் நிரந்தரம்ஸர்வ பூமிகளிலும் அனுஷ்டிக்கப் படவேண்டிய மகாவ்ரதத்தில் சேர்ந்தவைகள்.

32. சௌசம் இருவகைப்படும் (1)ம்ருத்ஜலாதி பாஹ்யம்; 1ம் பாதம் 33வது சூத்திரத்தில் கண்ட, மைத்திரியாதி 4 குணங்களால் சித்தப் பிரஸாதனம் ஏற்படுவது ஆந்தரம் (2) யோக்கியமாய் பாடுபட்டு கிடைத்த யத்ருச்சாலாபத்தில், கிடைத்ததே போதுமென்ற த்ருப்திக்கு சந்தோஷமென்று பெயர். பாக்கி மூன்றும் IIம் பாதம் 1வது சூத்திரத்தில் வியாக்கியானம் செய்தாய் விட்டது ஷை ஐந்தும் நியமங்கள்.

33. பின்வரும் விதர்க்க பாதனைகள் ஏற்படும்போது ப்ரதிபக்ஷ பாவனை செய்தால் யோகஸித்தி சுலபமாய் ஏற்படும். ப்ரதிபக்ஷ பாவனைகளால் விதர்க்க பாதனைகள் தொலையும். இந்த காரணத்தால், யம நியமங்களும் யோகாங்களாகும்.

34. மேற்சொன்ன ஹிம்ஸாதிகள் விதர்க்கங்கள். க்ருதம், காரிதம், அனுமோதிதம் என்று 3விதப்படும் அவைகளுக்குக் காரணம் லோபம், க்ரோதம், மோஹபூர்வகமாக மூவகைப்படும். ம்ருது, மத்யம், அதிமாத்திரை என்று மூன்று வேகங்களுண்டு. அவைகளின் பலன் துக்கம், அக்ஞானம், அனந்தபலமுமாகும்.

35. அஹிம்ஸாப்பிரதிஷ்டை ஏற்பட்டால் அந்த சந்நிதியில் ஜாதி வைரம் நீங்கும். உதாஹரணம்:— பசுவும் புலியும் ஒரு துறையில் தண்ணீர்குடிக்கும். பாம்பும் கீரியும், எலியும் பூனையும் முறையே கூடி விளையாடும்.

36. சத்யப் பிரதிஷ்டையால் க்ரியாபலம் உடனே ஸித்திக்கும்: விச்வாமித்திரன் தபோமஹிமையால் த்ருசங்குவை ஸ்வர்கம் ஏறச்செய்ததும், அஸ்திகர் ஜனமேஜயன் யக்ஞத்தைத் தடுத்து தக்ஷகனைக் காப்பாற்றினதும் புராண விவரணங்கள். யாகம் செய்யாமலே யாக பலத்தை ஸித்தன் வார்த்தை மூலமாய் ஒருவன் அடை

வானேயாயின் அந்த ஸித்தனுடைய ஸாமர்த்தியத்தைப் பற்றி சொல்லவேண்டியது என்ன இருக்கிறது.

37 அஸ்தேயத்தை அப்பியாஸம் செய்கிற யோகிக்கு திரபிலாஷமாயுள்ள அவனை ஸர்வரத்னங்களும் வந்து உபஸ்தானம் செய்யும்.

38. ப்ருஹ்மசர்ய ப்ரதிஷ்டையினால் நிரதிசயமான ஸாமர்த்தியங்கள் லபிக்கும். அணிமாதிகள் ஸித்திக்கும்.

39. நிர்விஷய ஞானஸ்தைர்யத்தின் பிறகுதான் ஜன்மம் எப்படி வந்ததென்ற போதம் நன்றாய் உண்டாகும்:— ஜன்மாந்திரமும் தெரியும்.

40. சௌசபாவனையால் தன் சரீரத்திலேயே வெறுப்புண்டாகும். அவன் பிறருடன் ஸம்ஸர்கம் செய்வானா?

41. தமஸ், ரஜஸ் நீங்கி ஸத்வப்ரகாசம் அதிகரிக்கும் மனதில் ப்ரீதி அதிகரிக்கும்; ஏகாக்கிரதா என்னும் மனஸ் ஸ்தைர்யம் உண்டாகும். விஷய பராங்முகனுய் இந்திரிய ஜயபூர்வமாக ஆத்ம தத்வத்தில் த்ருடபுத்தி ஏற்படும், அதன் பிறகு ஆத்ம தர்சனத்தின் பொருட்டு சித்தஸ்தைர்யம் உண்டாகும் இதுகள் சௌச பலன்கள்.

42. ஸந்தோஷத்தினால் ஏற்படும் ஆந்தரஸுகம், பாஹ்ய ஸுகத்தைக் காட்டிலும் கோடி மடங்கு உயர்ந்ததாகும்.

43. தபஸ் அதிகப்பட, அதிகப்பட, அசுத்திக்ஷயம் ஏற்படும். காயேந்திரியங்களில் அணிமாதி ஸித்திகள் உண்டாகும்.

44. ஸ்வாத்தியாயத்தால் இஷ்டதைவத்தின் சேர்க்கை ஏற்படும். அதாவது புரஸ்சர்யாக்கிரியையால் ப்ரத்யக்ஷமாகும்.

45. ஈச்வரப் பிரணிதானத்தின் மூலமாய் ஸமாதி ஸித்தி லபிக்கும்.

46. ஆஸன ஜயம் ஏற்பட்டால் முக்தி ஹஸ்தகதமாகும். ஆஸனத்தால் ஏற்படக்கூடிய க்லேச நிவர்த்தி வரும்போது ஸ்திர சுகம் தானே அமையும்.

47. ப்ரயத்ன சைதில்யத்தால் மூலாதார ஸித்தியையும் அனந்த ஸமாபத்தியால், ஸஹஸ்ரார ஸித்தியையும் அடையலாம்.

48. சீதோஷ்ணாதி த்வந்த்வ தோஷங்கள் அப்போது நிவர்த்தியாகும்.

49. பூரக ரேசகமில்லாத ஸ்தம்ப விருத்திக்குப் பிராணாயாமம் என்று பெயர்.

50. ரேசக மென்றும், பூரகமென்றும், கும்பகமென்றும். ேவகைப் பிராணாயாமமாகும். தேசம், காலம், சங்க்யையாலும் தீர்க்க சூக்ஷ்மங்களென்றும் பலவிதப்படும்.

51. ரேசக, பூரகமில்லாத கும்பகவ்ருத்திக்கு 4வது கும்பகம் என்று பெயர். முன் சொன்னது அனுலோசித மென்றும் இந்த சூத்திரத்தில் சொல்லப்படுவது ஆலோசித கும்பக மென்றும் அறிக.

52. க்லேசரூபமான ஆவரணம் அப்போது விலகும்.

53. அதன் பின் விக்ஷேபம் நீங்கி, யோகதாரணை லபிக்கும்.

54. அதன் பின் இந்திரியங்கள் பாஹ்ய விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்காமல் அந்தர்முகப்பட்டு வச்யப்படும். சித்தஸ்வரூபத்திற்கு அனுகாரமாயிருக்கும் அதாவது உற்றதாயிருக்கும் அவஸ்தைக்குப் ப்ரத்யாஹாரம் என்று பெயர்.

55. அப்புறம் பாஹ்ய விஷயங்களில் நீயமானமாயிருந்தாலும் அவைகள் அப்படி (அதாவது முன் போல்) பஹிர்முகமாய்ச் செல்லாமல் பரம வச்யத்தை அடையும். யம நியமங்களென்ற விதையினால், ஆஸனம் என்கிற அங்குரம் தோன்றி, ப்ரத்யாஹாரம் என்ற புஷ்பத்துடன் த்யான, தாரணா, சமாதி என்னும் பலங்களுடன் ஞானபூமி ப்ரகாசிக்குமென்றும் உணருக.

3 விபூதி பாதம்.

1. விஷயாந்தர பரிஹாரபூர்வகம், நாபிசக்ராதி ஸ்தானங்களில் சித்தத்தை பந்தம் செய்து, சித்த ஸ்திரீகரணம் ஏற்படுவதற்கு தாரணை என்று பெயர். முதல் 5யோகாங்கங்களும் ஸித்தியான பிறகு, ஜிதத்வந்த்வமான காயத்துடன், நிர்பாதமான தேசத்தில், சம்பிரக்ஞாத ஸமாதியின் அப்பியாஸத்தை உத்தேசித்து, சேதஸ்ஸின் ஸ்திரீகரணம் செய்ய வேண்டியதென்று அறியவும்.

2. ஏகதானதாப்பிரத்யயப் பிரவாஹத்தை உண்டு பண்ணுகிற யத்னத்திற்கு, த்யானம் என்று பெயர்.

3 த்யான விஸ்மிருதி ஏற்பட்டு அர்த்த மாத்திரம் புலப்பட்டு ஸ்வரூப சூன்யம் போல் ஏற்படும் அனுபவத்திற்கு, ஸமாதி யென்று பெயர். அச்ருத ஞானமும் ஏகாக்கிரதையும் ஏற்படும்

4. யோகாங்கத்ரயத்தினுடைய தாந்த்ரிகி ஸம்க்ஞைக்கு, ஸம்யமம் என்று பெயர். (சாஸ்த்ர பரிபாஷை).

5. ஸம்யம ஸித்தியால், குறிப்பிட்ட விஷயத்தில், ப்ரக்ஞாலோகம் ஏற்படும்.

6. ஸம்யமத்தின் விநியோகம்:—ஸ்தூல சூக்ஷ்மாலம்பன விஷயங்களில் சித்தஸ்தைர்ய பூர்வம், உத்தரோத்தர பூமிகளை ஜயிப்பதே யாகும். III, 27 III 49 III 50 களையும் பார்க்கவும்.

7. 6. 7. 8 அங்கங்கள் முன் 5 அங்கங்களைக் காட்டிலும் சம்பிரக்ஞாத ஸமாதி நிஷ்பாதன விஷயத்தில் அந்தரங்கமாகும்.

8. அஸம்பிரக்ஞாத ஸமாதி நிஷ்பாதன விஷயத்தை யுத்தேசித்து, பஹிரங்கமாகும்.

9. க்ஷிப்தம், மூடம், விக்ஷிப்தம் என்ற மூன்று பூமிகளுக்கு வ்யுத்தானம் என்று பெயர். ப்ரகிருஷ்ட ஸத்வபிரகாசம் வ்ருத்தியாய் ஏற்படும் சேதஸ்ஸின் பரிணாமத்திற்கு நிரோதம் என்று பெயர். இந்த இரண்டினாலும் ஸம்ஸ்காரங்கள் உண்டு. நிரோதம் அதி

கரிக்க அதிகரிக்க, வ்யுத்தான ஸம்ஸ்காரங்கள் வரவரக் குறையும். நிரோதமும், க்ஷணமும், ஸமமாகிற அன்வயத்திற்கு நிரோத பரிணாமம் என்று பெயர்.

10. மேற்கூறின நிரோத ஸம்ஸ்காரத்தால் ப்ரசாந்த வாஹிதா ஏற்படும், அதாவது சித்தம் ஸத்ருசப்ரவாஹ பரிணாமியாய் ஆகும். இதற்குத்தான் ஏகதானதாப்ரத்யயப்ரவாஹம் என்று பெயர்.

11. சித்தத்திற்கு ஸர்வார்த்ததா (அதாவது விக்ஷே
மம். ஏகாக்ரதா மற்றொரு தர்மம். முறையே முதல
குறைய இரண்டாவது வ்ருத்தி உதயம் ஆகும். ஸத்...
அதிகரிக்க சித்தத்தில் இரண்டு அன்வயமும் உ... ...ஹயக்கு
ஸமாதி பரிணாமம் என்று பெயர். முன் ஸூத்திரத்திற்கும் இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் வித்தியாஸம் யாதெனில் வ்யுத்தான ஸம்ஸ்காரத்தைத் தடுப்பது நிரோத மென்று அங்கு கூறப்பட்டது, இங்கு, விக்ஷேபத்தின் அத்யந்த திரஸ்காரத்தால் மறுபடி உண்டாகாமல் ஏகாக்ரதா ரூப தர்மத்தின் உதயமாய்விட்டதென்றது, விசேஷம்.

12. ஸமாஹித சித்தத்தின் ஒரு வ்ருத்தி விசேஷத்திற்கு சாந்தம், என்று பெயர். மற்றொன்றுக்கு, உதிதம், என்று பெயர். இரண்டும் ஸமாஹித சித்தத்திற்குத் துல்யங்கள்தான். ஏகரூபத்தை யவலம்பிப்பதால் ஸத்ருசங்கள் இரண்டுகளும் ஸமாஹித சித்தத்தின் அன்வயமாயிருப்பதால் ஏகாக்ரதா பரிணாமமென்று கூறப்படும்.

13. 9, 11, 12, ஸூத்திரங்களில்கண்ட சித்தபரிணாமங்களால் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலும், ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களிலும் உள்ள, தர்மலக்ஷண அவஸ்தா பேதத்தினால் மூன்றுவித பரிணாமங்களும், வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது. ஒருக்ஷணமாவது பரிணாமமில்லாதது கிடையாது. ஆகையால் அவஸ்திதமாயிருக்கிற தர்மிக்கு ஒரு தர்மம் நிவர்த்தியானால் மற்றொரு தர்மாந்தராபத்தி ஏற்படுகிறது.

14. தர்மலக்ஷணமாவது:—சாந்தம், அதாவது க்ருதஸ்வவ்யாபாரமாயுள்ளதுகள், உதிதம் அதாவது தற்காலத்தில் ஸ்வவ்யாபாரத்தை செய்கிறவைகள், அவ்யபதேச்யம் அதாவது சக்திஸ்வரூபமா யிருப்பவைகள். அவைகளின் சக்திக்கு தர்மம் என்று பெயர். மேற்கண்ட மூன்றுவித தர்மங்களையும் ஸ்வீகரிக்கிறவன் தர்மி. உதாஹரணம், தட்டானால் ஸ்வர்ணம் பல பூஷணாகாரத்தை யடைகிறது.

15. மேற்கூறிய தர்மங்களினுடைய க்ரமங்கள் மாறுபடும்போது பரிணாம, அன்யத்வமும் ஏற்படும்.

16. சேதஸ்ஸின், சுத்தஸத்வப்பிரகாசத்தால் யோகியானவன் பூதாதிஸர்வத்தையும் அறிகிறான். பரிணாமத்ரய ஸம்யமத்தால், த்ரிகால ஞானம் உதிக்கும்.

17. சப்தம் என்றால் வர்ணத்வனிரூபம்; அர்த்தம் என்றால் ஜாதி, குணக்கிரியாதி; ப்ரத்யயம், ஞானம்; இவைகளின் இதரேதர அத்தியாசத்தால் புத்தியில் ஸங்கீர்ண ஞானம் ஏற்படுகிறது. அவைகளைப் ப்ரவிபாகம் செய்து ஷை ப்ரவிபாகத்தில் ஸம்யமம் செய்தால் அவனுக்கு மிருகம், பசு முதலானதுகளினுடைய சப்தங்களின் ஞானம் உண்டாகும், I-42 சூத்திரத்தை இந்த சூத்திரத்துடன் வாசிக்கவும்.

18. வாஸனா ஸம்ஸ்காரங்கள் இருவகைப்படும். சிலதுகள், ஸ்மிருதியை உண்டுபண்ணக்கூடிய பலம் உடையதுகள். சிலதுகள ஜாதி, ஆயுஸ்போகங்களை உண்டுபண்ணக்கூடிய தர்மாதர்மரூபம் உள்ளதுகள். ஷை ஸமஸ்காரங்களில் ஸம்யமம்செய்தால் முன் அனுபவித்ததுகளும் முன்ஜன்மங்களில் அனுபவித்த ஜாத்யாதிகளும் யோகி ப்ரத்யக்ஷமாய்ப்பார்ப்பான். II 39 ஐப்பார்க்கவும்.

19. முக ராகாதிலிங்கங்களினால் உண்டாகும் ப்ரத்யயங்களில் ஸம்யமம்செய்தால், பரசித்த ஞானம் தெரியவரும்,

20. அந்தச்சித்தம் ஆலம்பனத்துக்கு விஷயமாகமுடியாது. ஆனால் சித்ததர்மஞானத்தை யவலம்பித்து ஸம்யமம் செய்யமுடியும்.

21. காயத்தின் ரூபத்தில் ஸம்யமம்செய்தால், க்ராஹ்ய சக்தியை ஸ்தம்பனம்செய்து, சக்ஷுஃ ப்ரகாசமான ஸத்வதர்மத்தை ஸம்யோகம் செய்வதை விலக்கி, அந்தர்தானம் அடையும் சக்தி உண்டாகும். ஒருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் ஆகாசத்தில் மறைந்து நிற்பான். இதுபோலவே சப்தாதி அந்தர்தான சக்திகளும் உண்டாகும்.

22. பூர்வக்ருதம் கர்மம் இருவகைப்படும். கார்யகாரண அபிமுக்கியமாய் சீக்கிரம்பலனைக் கொடுக்கக்கூடியதுகளுக்கு ஸோபக்கிரமம் என்றும், காலாந்திரத்தில் பலனைக்கொடுக்கக்கூடியதுகளுக்கு நிருபக்கிரமம் என்றும் பெயர். அவைகளில் ஸம்யமம் செய்தால் சரீரவியோககாலம் தெரியும். ஆத்யாத்மிக அரிஷ்டங்கள் மூன்று விதப்படும். (1) காதை விரலைக்கொண்டு அடைத்தபோது கோஷச்ரவணமின்மை, (2) விக்ருத புருஷதர்சனம், (3) ஸ்வர்காதி பதார்த்த தர்சனம். இவைகளினால், யோகியில்லாத சாமான்ய ஜனங்களுக்குக்கூட அரிஷ்டஞானம் ஏற்படலாம். ஆனால் அவனுடைய ஞானம் அவ்வளவு நிச்சய ஞானமல்ல. யோகிக்கோவெனில் நிச்சய ஞானம் உண்டாகும்.

23 மைத்ர்யாதி குணங்களில் ஸம்யமம் செய்தால் பலன்கள் உண்டாகும் I, 33ஐ இத்துடன் வாசிக்கவும்.

24. யானை முதலான பலங்களில் ஸம்யமம் செய்தால் அந்தந்த பலங்கள் உண்டாகும்.

25. Iம் பாதம் 35, 36 சூத்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட ப்ரவ்ருத்யாலோக பாவனையால் அந்தஃகரணத்திலும், இந்திரியங்களிலும் பரமாணு நிதானமும், ரஸாயனாதிகள், இவைகளின் ஞானம் உண்டாகும். III, 49ஐ பார்க்கவும்.

26. வலதுகண்ணில் ஸம்யமம் செய்தால் ஸப்தலோக ஞானம் கிடைக்கும்.

27. இடதுகண்ணில் ஸம்யமத்தால் தாராவ்யூஹ ஞானம் கிடைக்கும்.

28. த்ருவத்தில் ஸம்யமம் செய்தால், நக்ஷத்திரம், கிரஹம் முதலானதினுடைய கதிஞானம் தெரியும்.

29. நாபிசக்ர ஸம்யமத்தால், ரஸம், மலம், தாது, நாடி முதலானதுகளின் அவஸ்தான ஞானம் உண்டாகும்.

30. நாக்கின் கீழேயுள்ள கண்டகூபத்தில் ஸம்யமம் செய்தால் க்ஷுத்பிபாஸா நிவர்த்தி யுண்டாகும். அதாவது பசி, தாஹம் நீங்கும்.

31. கண்டகூபத்தின் அடியில் கூர்மநாடியின் ஸ்தானம். அதில் ஸம்யமம் செய்தால் மனஸ் ஸ்தைர்யம் உண்டாகும்.

32. ப்ருஹ்மரந்திரமான ஜ்யோதிஸ் ஸ்தானத்தில் ஸம்யமம் செய்தால், ஸித்ததர்சனம் லபிக்கும்.

33. ப்ராதிபம் என்ற தாரக ஞானம் ஏற்படும்காலத்தில் ஸம்யமத்தின் அவச்யமில்லாமலே, ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகவே, ஸர்வக்ஞத்வ சித்தி உண்டாகும். III, 54ஐயும் பார்க்கவும்.

34. ஹ்ருத் புண்டரீகாத்தியில் ஸம்யமம் செய்தால், தன்னுடையவும், பிறருடையவும், சித்தஸம்வித், உண்டாகும்.

35. ஸத்வம். ப்ரதானத்தின் ப்ரகாச பரிணாமம். புருஷன் போக்தா. போக்த்ரு போக்ய ஸம்யோகத்தால், அகங்காரம் ஜனிக்கிறது. பரார்த்தத்தைக் காட்டிலும் வேறான ஸ்வார்த்தத்தில், ஸம்யமம் செய்தால், அகங்காரம் நீங்கி புருஷஞானம் ஏற்படும்.

36. மேற்கண்ட ஸம்யமத்தின் பலனாவது:—புருஷ ஸம்யமத்தால் வ்யுத்தித தசையிலும், ஸித்திகள் உண்டாகும். ப்ராதிபம் 33வது சூத்திரத்தில்கண்ட ஞானம். இந்த சூத்திரப்படி பஞ்சேந்திரியங்களிலும், திவ்யஞானம், லபிக்கும்.

37. ஷை ஸித்திகள், ஸமாதிப் ப்ரதிபந்தங்களாகும். வ்யுத்தான தசையில்தான், ஸித்திகளுண்டாகுமானதால், முக்கிய மோக்ஷ ஸித்திக்கு விக்கினமாகும்.

38. பந்தகாரணம் சிதிலிதமாய் விட்டபடியினுலும், சித்தப் பிரசார வேதனையுண்டாய்விட்டபடியாலும், யோகி, கர்மநாசத்தை யடைந்தவனுகிறுன். இனி பரகாயப்பிரவேசம் செய்ய சாமர்த்திய முடையவனுகிறுன்.

39. ஹ்ருதயத்தில் ப்ராணன்; குதத்தில் அபானன்; வ்யானன் ஸர்வசரீரத்திலும், சஞ்சரிக்கிறுன்; ஸமானன் நாபிதேசத்தில்; உதானன் கண்டதேசத்தில்; ஜாலந்தர பந்தமென்னும் ஸாதகத்தின் மூலம் உதான ஜயத்தால், ஜலம், சேர், முள் முதலானதினுடைய பாதையன்னியில், ஸஞ்சாரம் செய்ய யோகஸித்தியுண்டாகும்.

40. ஸமானஜயத்தால் ப்ரஜ்வலன ஸித்தியுண்டாகும்.

41 ச்ரோத்ரம், தேசம். ஆகாசம் தேசி வெடி ஸம்பந்த ஸம்யமத்தால் திவ்யச்ரோத்ரம் உண்டாகும்.

42. அதே மாதிரி காயாகாசஸம்பந்த ஸம்யமத்தால், லகுதூலதாப்ப்ராப்தியும், ஆகாசகமனசக்தியுமுண்டாகும்.

43. சரீரத்திற்கு வெளியில், மனோவ்ருத்திக்கு மஹாவிதேஹை என்று பெயர். சரீர அஹங்காரம் போனபிறகு உண்டாகும் வ்ருத்திக்கு இப்பேர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஸம்யமம் செய்தால், ஆவரணக்ஷயம் ஏற்படும். II, 52ஐ சேர்த்துவாசிக்கவும்.

44 மேற்கண்டபிரகாரம் பாஹ்ய, ஆப்யந்தர ஸித்திகளைக் கூறிவிட்டு, ஸமாதிக்கு உபயோகஸித்திகளைச் சொல்லத்தொடங்குகிறுர்:- பஞ்சபூதங்கள், பஞ்சதன்மாத்திரைகள், ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ் ஆக 3 குணங்கள், இவைகளில் ஸம்யமத்தால், பூதஜயஸித்தி.

45. பிறகு அணிமாதி அஷ்டஸித்திகள் ஏற்படும்; அடுத்த சூத்திரத்தில் சொல்லப்போகிற காயசம்பத்தும், அவைகளுக்கு பிரால் தீங்கின்மையும் லபிக்கும். அஷ்டஸித்திகளாவன:- அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம், ஈசித்வம், வசித்வம். ஆக எட்டுமே. 36வது முதல் 45வரை சூத்திரங்களில் கண்ட ஸித்திகளின் ஸாதகபாதகங்களை கவனிக்கவும்.

46. காயசம்பத்ாவன:- ரூபம், லாவண்யம், வஜ்ரகாய ஸித்தி, பலம், ஆக நான்கும் உண்டாகும்.

47. (1) விஷயாபிமுகியாயுள்ள விருத்தி (2) ஸாமான்ய ப்ர காசமாயுள்ள ஸ்வரூபம் (3) அகங்காரானுகமமாயுள்ள அஸ்மிதா (4, 5) அன்வயம், அர்த்தவத்வம், என்ற விஷயங்களைப் பற்றி முன்னமேயே விவரணம் சொல்லியாய் விட்டது. ஷை 5 வித அவஸ் தைகளிலும் ஸம்யமம் செய்தால் இந்திரிய ஜயஸித்தி யெனப்படும்.

48. சரீரத்திற்கும், மனஸ்ஸுக்கு ஏற்றபடி கதிலாபம் உண் டானால் ஷை ஸித்திக்கு மனோஜவித்வம் என்று பெயர். காயசம்பந்த மில்லாமல் இந்திரியங்களின் வ்ருத்திலாபத்திற்கு, விகரணபாவம் என்றுபெயர். ஸர்வவசித்வஸித்திக்கு ப்ரதான ஜயமென்றுபெயர். ஜிதேந்திரியனுக்கு இந்தசித்திகள் லபிக்கும். புராணத்தில் இதை பரசுராமன் கதையாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

49. அந்த: கரண ஜயம் இப்போது கூறப்படுகிறது:- அந்த: கரணத்தில் ஸம்யமம் செய்தால் விவேக க்யாதி உண்டாய் குணங் கள் மூன்றும் தூலைந்து, ஸர்வபாவாதிஷ்டாத்ருத்வமும், ஸர்வ க்ஞத்வசக்தியும் உண்டாகும். I, 36 ஸூத்ரத்தையும். III, 25ஐயும் பார்க்கவும். இந்த சித்திக்கு விசோகா வென்று பெயர்.

50. அதற்கும் மேல், வைராக்யம் ஏற்பட்டால் அவித்யாதி கள் நிர்மூலமாய் ஆத்யந்திகி துக்க நிவர்த்தி பூர்வம் கைவல்ய சித்தி கிட்டும். 1. 15; 1. 37 ஸூத்திரங்களைச்சேர்த்து வாசிக்கவும்.

51. ஸ்திதி உண்டாவதற்கு உபாயமாவது:—ப்ரதான ஜயத்திற்கு மதுமதீ பூமியென்று பெயர். அந்த பூமிக்கு வரும்போது தேவதைகளால் விக்கினங்கள் உண்டாக்கப்படும். ஷை ஸித்திகளில் ஸங்கமும் கூடாது. ஸ்மயமும் கூடாது. வெகு உஷாராய் இல்லாவிடில் ஸமாதியில் உத்ஸாஹம் கெட்டு அனர்த்தத் திற்கு ஹேதுவாகும் சுந்திரகாண்டத்தில் ஹனுமார் கதையால் இது விஷயம் விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

52. க்ஷணம், க்ரமம் இவைகளில் ஸம்யமம் செய்வதினால், விவேகஞானம் உண்டாகும்.

53. ஜாதி, லக்ஷணம், தேசம் இவைகளினால், பதார்த்த பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. துல்யமாயிருக்கிற பதார்த்தங்களுக்கு தேசபேதம் ஏற்படும் போது அதிலும் ஸம்யமம் செய்தால், இரண்டினுடைய பேதப்பிரதிபத்தியும் யோகிக்கு லபிக்கும்.

54. தாரகப்பிரகாசத்தால் விவேகபூர்வம் ஸர்வக்ஞத்வஸித்தியுண்டாகும்.

55. ஸத்வ, புருஷர்களினுடைய சுத்தி ஸாம்ய அவசரத்திற்கு கைவல்யம் என்று பெயர். இதற்குத்தான் மோக்ஷம் என்று பெயர். ஸத்வம் என்றால் அந்த: கரணத்திற்குப் பெயர்.

---

4 கைவல்ய பாதம்.

1. ஸித்திகள் ஐந்து வகைப்படும். (1) பூர்வகர்மத்தையனுஸரித்து ஜன்மத்தினால் (2) ஔஷதியால் (3) மந்திரத்தால் (4) தபஸ்ஸினால் (5) ஸமாதியினால். முதல் 4 ஸித்திகளும் ஸ்திரமில்லை. 5வதுதான் சாச்வதஸித்தி. 1-ல் வர்ணாச்ரமத்தின் ப்ரயோஜனம் நன்கு விளங்கும். 2 விரதாதிகளும், ஆஹார நியமங்களும் நாடிசுத்திக்கு அவச்யம். 3. மந்திரத்தினால் மனஸ்ஸமாதானம் ஏற்படும். 4தபஸ்ஸினால் காயேந்திரியஸித்தி(அசுத்திக்ஷயமூலம்). 5 ஸமாதியினால், ஞானமும், ஞானத்வாரேண கைவல்ய சித்தி என்ற மோக்ஷமும் பலன்.

2. ப்ரக்ருதிக்குத் தக்கபடி ஜாத்யந்தர பரிணாமம்; அதாவது மறுபிறப்பு.

3. வரணபேதத்தினால் க்ஷேத்ரிகன் ஒரு க்ஷேத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு க்ஷேத்திரத்திற்கு ஜலம் பாய்ச்சுகிறமாதிரியே, ப்ரக்ருதி, ஒரு ஜன்மத்திலிருந்து இன்னொரு ஜன்மத்தைக் கொடுக்கிறது. நிமித்தம் தேவையில்லை.

4. விஷ்ணுதான் மஹாயோகி. ஒரேகாலத்தில் அக்கினியினிடத்திலிருந்து கணங்கள் உண்டாகிறமாதிரி அஸ்மிதா மாத்திரத்தால் ஒரேகாலத்தில் அநேக சித்தங்களை நிர்மாணம் செய்கிறான்.

5. சேதஸ்களின் வ்யாபார நானாத்வத்தில், அதிஷ்டாத்ருத்வேன யோகியினுடைய ப்ரேரக சித்தம் ஒரே சித்தமே தான். ஆகையால் பின்ன நிமித்தத்வமில்லை.

6. Iவது ஸூத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட 5 வித வ்ருத்திகளில் 5வது ஒன்று மட்டும் அனாசயம் அதாவது கர்மவாஸனாரஹிதம். ஆகையால்தான் 5வது சாச்வத ஸித்தியைத்தரும். பாக்கி நாலும் நச்வரமே.

7. சுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடிய யாகாதிகர்மங்கள் சுக்லம். அசுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடிய ப்ருஹ்மஹத்யாதிகள் கிருஷ்ணம். இரண்டும் கலந்திருந்தால் சுக்கில கிருஷ்ணம். தானாதி கொடுப்பவர்களுடையது சுக்லம். மனுஷ்யர்களுடையது சுக்லகிருஷ்ணம். யோகிகளுடையது, அதாவது, சன்னியாசிகளுடையது அசுக்ல கிருஷ்ணம். ஏனெனில், பலத்தியாக பூர்வகமாய் அவர்கள் கர்மங்கள் செய்கிறபடியால், கர்மங்கள் பலனைக்கொடுக்க அவகாசமில்லை. மற்றவர்களுக்கு மூன்றுவித பலனையும் கொடுக்கும்.

8. இருவித வாஸனைகளில் அவித்யாவாஸனையால் வரும் ஜாத்யாயுர்போகங்களைப்பற்றி முன்னமேயே நிர்ணயம் செய்தாய் விட்டது. தேவாதிகள், ஸ்ம்ருதி மாத்திரத்தினால், ஆரம்பம் செய்கிற சரீரங்களுக்குத்தக்கபடி அவை அவைகளுக்கு அனுஸரணையான வாஸனைகள் ஏற்படும்.

9. ஜாதி, தேச, காலங்களால், யோன்யந்தர ஸஹஸ்ர வ்யவதானங்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் மறுபடி ஒரு ஜாதி ஏற்படும் போது ஸ்வானுரூப பலஸாதனத்தில் ஆனந்தர்யம் அதாவது நைரந்தர்யம் எப்படி வந்து சேர்ந்ததென்றால், ஸ்ம்ருதியும் ஸம்ஸ்காரமும் ஏகரூபமாய் இருக்கிறபடியால், கார்யகாரண பாவானுபபத்தியை இந்த ஸூத்திரத்தால் நிராகரணம் செய்கிறார்.

10. "சுகஸாதனம் எனக்கு எப்போதும் இருக்கட்டும். ஒரு காலத்திலும் எனக்கு தேஹவியோகம் வேண்டாம்" என்ற மஹாமோஹ ரூபமான ஆசை நித்யமாயிருப்பதால், வாஸனைகள்

அனுதிகளென்று கூறப்படுகிறது. வாஸனைகள் எப்படி உண்டாயிற்றென்று அறிவதற்கு இப்போது முடியாதபடியால், "அனுத்ய வித்யாவாஸனயா" என்று கூறுகிறோம். ஷை சங்கல்பமே வாசனு காரணம்.

11. வாஸனைகள் தொலைந்து போகும் வழி:—
வாசனைகளின் பிறகு அனுபவம் (ஹேதுவாக) ஏற்படுகிறது. பலன் சரீராதி ஆச்ரயம் புத்திதத்வம். அனுபவத்திற்குக்காரணம் ஆலம்பனம். ஷை அனந்தவாசனைகளும் பிரதம சங்கல்பத்தை அவலம்பிப்பதேதான். அந்தப்ரதம சங்கல்பம் ஒழிந்தால், வாசனையின் அபாவம் பிறகு தானே ஏற்படும்.

12. ஸத்திற்கு அபாவம் கிடையாது. அசத்திற்கு உற்பத்தி கிடையாது. உற்பத்தி விநாசமில்லாத தர்மி ஏகரூபன். தர்மங்கள் அநேக ரூபங்கள். ஆகையால் அதீதானுகதம் அத்வ பேதத்தால் ஸ்வரூபத: இருக்கவேயிருக்கிறது. ஆகையால் அபவர்க்க பர்யந்தம் ஏக சித்தம் தர்மியேதான்.

13 தர்மிதர்மங்கள் வ்யக்தமாகவும், ஸூக்ஷ்மம் (அதாவது அவ்யக்தரூபம்) ஆகவும் இருந்துகொண்டு சத்வாதி குணத்ரயமாகப் பரிணமிக்கின்றன.

14. குணங்கள் மூன்றானபோதிலும், பரிணமம் ஒன்றே அவைகளின் கார்யமாதலால், அங்காங்கி சம்பந்தத்தால் வஸ்து தத்வம் ஒன்றேதான்.

15. வஸ்து சாம்யமானாலும் சித்தபேதத்தினால் ஞானம் ஞேயம் என்று பிரிவுகளாக ஏற்படுகிறது. சுகாதி நானாரூப சித்த பரிணமம் காரணம்.

16. வஸ்து ஏக சித்ததந்திரமல்ல. அப்படியிருந்தால் ப்ரமாண மில்லாமல் போய்விடுமே? அப்படியானால் என்ன கதியாகும்.

17. சித்தத்திற்கு உபராகாபேக்ஷிதத்வமிருப்பதால், வஸ்து ஞாதமாகவும், அக்ஞாதமாகவும் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால்

தான் ஏக காலத்தில், சர்வ அர்த்தங்களையும், க்ரஹிக்கச் சித்தத்திற்கு சாமர்த்யமில்லை.

18. புருஷனுக்குப் பரிணாமித்வம் உண்டோ வென்ற சங்கையை இந்த சூத்திரம் பரிஹரிக்கிறது:—புருஷனுக்குப் பரிணாமம் கிடையாது. ப்ரபுவாயிருக்கிற புருஷன், சதாசித்த வ்ருத்திகளை யறிகிறான்.

19. சித்தமே ஸ்வப்ரகாசமா யிருந்தாலென்ன? புருஷனை விட்டு வேறாக சித்தம் என்ற க்ரஹீதாகல்பனம் எதற்காகவென்ற சந்தேக பரிஹாரத்தின் பொருட்டு பின்வருமாறு சூத்திரம் வரையப்படுகிறது:—சித்தம் ஸ்வப்பிரகாசமல்ல. புருஷவேத்யமாக விருக்கிறது. ஏனெனில் சித்தம் த்ருச்யம்.

20. ஒரேசமயத்தில், உபய ஸ்வரூபார்த்தத்தை, க்ரஹிப்பதற்கும், அவதாரணம் செய்வதற்கும், சித்தத்திற்கு சக்தியில்லை. ஆகையால் அது ஸ்வப்பிரகாசமல்ல.

21. புத்திக்கு க்ரஹணசக்தியில்லாவிட்டால் புத்யந்தரம் இருக்கலாஹாதோவெனில்:—அப்படியானால் அனந்தபுத்தி ஏற்பட்டு அனவஸ்தான தோஷமும் ஸம்பவிக்கும். ஆர்த்தப் ப்ரத்யக்ஷமும் உண்டாகாது. ரூபாதி ஸ்ம்ருதி சங்கரமும், சம்பவிக்கும். ஸ்ம்ருதி எந்த விஷயத்தை யவலம்பிக்கிறது என்று அறிவதற்குமிடமில்லாமல்போகும்.

22. அன்யத்ர கமனத்திற்கு, ப்ரதிஸங்க்ரமமென்று பெயர். அப்படியில்லாததற்கு அப்ரதிஸங்க்ரமமென்று பெயர். அப்படிப்பட்ட சித்தசக்தியும், புருஷனும் ஏகரூபம். அந்தபுருஷ ஸன்னிதியில் சித்தசக்தி, தத் ஆகாரத்தையடைகிறது. புத்திவ்ருத்தி, சூன்யமாகிறது. அப்போது புத்திக்குத்தன் ஸ்வரூபம்தெரிகிறது.

23. த்ரஷ்டாபுருஷன். தேனஉபரக்தம், ததாகாரதாமிவ, ப்ராப்தம், த்ருச்யோபரக்தம், விஷயாகார பரிணாமம், எப்பொழுது உண்டாகிறதோ அப்பொழுது சித்தம் ஸர்வார்த்தக்ரஹணஸமர்த்தமாகிறது.

24. அதேசித்தம் ஸங்க்யாதீதமான வாசனைகளுடன் கூடினதாகவும் நானாரூபத்தையடைந்ததாயிருந்தும் தன்யஜமானனான புருஷனுக்கு (அதாவது போக்தாவுக்கு) போகாபவர்கலக்ஷணமான அர்தங்களை, ஸாதிக்கிறது. இதுவே புருஷன் த்ரஷ்டாவென்பதற்குப் ப்ரமாணம்.

25. ஸத்வம் வேறு, புருஷன் வேறு, என்று ஞானோதயம் ஒருவனுக்கு ஏற்படும்போது, சித்தத்திலிருந்த ஆத்மபாவனை அவனுக்கு நிவர்த்தியாகும். சித்தமே, கர்தா, க்ஞாதா, போக்தா என்ற அபிமானம் நீங்கும்.

26. எந்தச்சித்தமானது அக்ஞான நிம்னமாய், பஹிர்முகப்பட்டு, விஷயபோகபலனை விளைவித்ததோ, அதேசித்தம் விவேக நிம்னமாகி, விவேகமார்கமான அந்தர்முகப்பட்டு, கைவல்யப்ராக்பாரமாய் (அபிமுகமாய்) கைவல்யபலனைச்சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறது.

27. அந்த சமயத்தில் உண்டாகும் அந்தராயங்களுக்கு ஹானோபாயம்:—ஸமாத்யந்தராளங்களில் உண்டாகும், வ்யுத்தான ஸம்ஸ்காரங்களெல்லாம், ஸமாதிப்ரக்ஞா ஸம்ஸ்காரங்களினால், உன்மூலனம் ஆகும்.

28. அவித்யாதிக்லேசங்களின் ஹானம் முந்தியே கூறப்பட்டது. அதேமாதிரியே க்லேசத்திற்கு ஹேதுவான ஸம்ஸ்காரங்களையும் ஹானம் செய்யவேண்டும். தக்தபீஜம் எப்படி மறுபடியும் முளைக்காதோ அதேமாதிரி க்ஞானாக்னியினால், எரிபட்ட ஸம்ஸ்காரங்களும் மருபடி சித்த பூமியில் முளைக்கஹேதுவில்லாமல் போகும்.

29 பலானுஸந்தானமில்லாமல் செய்யப்படுகிற, த்யானஸ்வரூபத்தில், ஏகதானதாப்பிரத்யயப் ப்ரவாஹம் ஏற்படும். வரவரப் பிரகாசம் அதிகரிக்கும், நிரந்தரமாய் விவேக, க்யாதி ஏற்படும்போது தர்ம மேகஸமாதி ஸித்திக்கும். ப்ரகிருஷ்டம் அதாவது அசுக்லகிருஷ்ணம் என்ற, தர்ம பரம புருஷார்த்தஸாதகத்தை மேஹனம் பண்ணுவதால் (அதாவது வர்ஷிப்பதால்) தர்ம மேகஸமாதி எனப்படும். ஆகையால் ப்ரகிருஷ்டதர்மம்தான்,

ஞானஹேதுவென்று ஸாதிக்கப்பட்டது. (IIம் பாதம் 26-ம் சூத்திரத்தையும் சேர்த்து வாசிக்கவும்.)

30 ஷ்டி ஸமாதிஸித்தியால் க்லேசகர்ம நிவர்த்தி பலிக்கிறது.

31 அப்போது ஆவரண மலங்களாகிய க்லேசம் அனைத்தும் விலகி, சரத் காலத்தில், மேகங்கள் விலகின ஆகாயத்தில் சூரியன் போல், ஞானம்விளங்கும். ஞானம் அனந்தமாகும். க்ஞேயம் அல்ப கணனமாகும். அதாவது க்லேச மன்னியில், ஸர்வக்ஞத்வஸித்தி யுண்டாகும். II 52 சூத்திரத்தைச்சேர்த்து வாசிக்கவும்.

32. க்ருதார்த்தமான ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களுக்கு இனிமேல் வேலையில்லை. போகாபவர்க்க புருஷார்த்தங்கள் அனுபவி த்தாய்விட்டன. புருஷார்த்த சமாப்திவரை அனுலோமமாயும் பிரதிலோமமாயும் ஏற்பட்ட அங்காங்கிபாவ, ஸ்திதியின் (இனிச் சொல்லப்படப்போகிற) கிரமசமாப்தி, ஏற்படுகிறது. க்ரமசமாப்தி என்பது நிஷ்டை. அதாவது புனர் உத்பவமில்லை யென்ற ஸ்திதி.

33. க்ஷணம், க்ஷணத்திற்கு விபரீதமானது. க்ரமம். க்ஷணம் ஒன்றேதான். அநேக க்ஷணங்கள் உண்டாய் க்ரமம் வந்ததாக உண்டாகிற பிரம ஞானத்திற்கு க்ரமம் என்று பெயர். க்ரமத்தின் லக்ஷணம் வ்யாசபாஷ்யம் நன்கு ஆராய்ந்தால் ஒழிய, சுலபமாய் விள்ளாது.

34. கைவல்ய ஸ்வரூபம் இங்கு கூறப்படுகிறது;—சமாப்த மான போகாபவர்கலக்ஷண புருஷார்த்த குணாத்ரயங்கள், ப்ரதி லோமமாய் அஸ்தமிக்கும். விகாரம் நீங்கும். சிதிசக்திக்கு வ்ருத்தி சாரூப்ய நிவர்த்தி ஏற்படும். ஸ்வரூப மாத்ரேண அவஸ்தானம் ஏற்படும். அதற்குக் கைவல்யம் என்று பெயர். சூத்திரத்தில் (வா,கார) ப்ரயோகத்தால் இரண்டுவிதம்போல் காட்டப்பட்டாலும் கைவல்யஸித்தி ஒன்றே. இதர தர்சனங்களிலும் இதே ஸித்தாந் தம் தான் ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது வ்ருத்திஸாரூப்யமிதரத்ர என்ற I பாதம் 4வது சூத்திரத்தில் கண்ட வ்ருத்திஸாரூப்ய பரி ஹாரத்தால் யோகசாஸ்த்திரத்தில் கைவல்யப்ராப்த்தி ஸாதிக்கப் படுகிறது. இதர ஸித்திகளுக்கு, விலக்ஷணமானதும் ஸர்வஸித்தி களுக்கும் மூலபூதமாயிருக்கும், ஸமாதி ஸித்தியே, கைவல்ய மென்று ஸாதிக்கப்பட்டது. ஓம் தத் ஸத்.

This little book is

DEDICATED TO CHITI-SAKTI.

as SHE presides over the destinies of all.

संहृताशेषपाषंडा सदाचारप्रवृत्तिका
तापत्रयाग्निसंतप्तसमाह्लादनचंद्रिका ॥
तरुणी तापसाराध्या तनुमध्या तमोपहा
चितिस्तत्पदलक्ष्यार्था चिदेकरसरूपिणी ॥

This book if properly understood and acted upon, will bring about the international peace of the world and deal a deathblow to all false religions.

C. A. SUBRAHMANYAN.
The Author.
9–12–32.

This book is available for sale at No. 98. Sandaipettai Street, Madura. Price per copy **8.** AS.

Only a few copies are for sale. Apply Sharp to the Author.

C. A. S.